

وَبَدَا لَهُمْ- سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَخَافُوا
بِهِمْ- مَا كَانُوا بِهِ- يَسْتَهْزِئُونَ (33)

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسَاكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ
يَوْمِكُمْ- هَذَا وَمَا وَكُمُ- النَّارُ وَمَا لَكُمُ-
مِنْ- تَاصِرِينَ (34) ذَلِكُمْ- بَأْتَكُمْ-
الْبَحْثُ- آيَاتِ- اللَّهِ- هُزُوا وَعَزَّيْكُمْ-
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا قَالِيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا
وَلَا هُمْ- يُسْتَعْتَبُونَ (35) قَلِيلٌ- الْحَمْدُ
رَبِّ- السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ- الْأَرْضِ- رَبِّ-
الْعَالَمِينَ- (36) وَلَهُ- الْكِبْرِيَاءُ- فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ- وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ (37)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حَم (1) تَزِيلُ- الْكِتَابِ- مِنْ- اللَّهِ-
الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ- (2) مَا خَلَقْنَا
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ- وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا
بِالْحَقِّ- وَأَجَلٍ- مُّسَمًّى وَالَّذِينَ- كَفَرُوا
عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ- (3) قُلْ- أَرَأَيْتُمْ
مَا تَدْعُونَ- مِنْ- دُونِ- اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا
خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي
السَّمَاوَاتِ إِنْ تُؤْنِي بِكِتَابٍ- مِنْ- قَبْلِ-
هَذَا أَوْ أَثَارَةٍ- مِنْ- عِلْمٍ- إِنْ- كُنْتُمْ-
صَادِقِينَ (4) وَمَنْ- أَصْلٌ- مِمَّنْ- يَدْعُو
مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَنْصَحِيْبُ لَهُ إِلَى
يَوْمِ- الْقِيَامَةِ- وَهُمْ- عَن- دُعَائِهِمْ-

33) Onların yaptıkları şeylerin kötülüğü kendileri için açığa çıktı ve alay konusu edindikleri de onları sarıp-kuşattı.

34) Denildi ki: “Bugününüzle karşılaşmayı unuttuğunuz gibi, biz de sizi bugün unutuyoruz. Barınma yeriniz ateştir. Ve sizin için hiç bir yardımcı yoktur.”

35) “Bunun nedeni şudur: Çünkü siz Allah’ın ayetlerini alay konusu edindiniz; dünya hayatı da sizi aldattı.” Bugün artık ne ordan çıkarılırlar, ne hoşnutluk dilekleri kabul edilir.

36) Şu halde hamd, göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve alemle-rin Rabbi Allah’ındır.

37) Göklerde ve yerde büyüklük O’nundur, Şüphesiz Azîz ve Hakîm olan O’dur.

46- el-AHKAF SURESİ

(Mekke’de inmiştir. 35 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah’ın adıyla...

1) Ha, Mim.

2) Bu Kitab’ın indirilmesi Azîz, Hakîm olan Allah’tandır.

3) Biz gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları ancak hak ile ve belli bir süre için yaratmış. Kafirlerinde bilinçli ola-rak ısrar edenler ise, uyarılıp korkutuldukları şeylerden yüz çevirmektedirler.

4) De ki: “Gördünüz mü, Allah’dan başka kendilerine dua ettikleriniz yeryüzünden neyi yaratmışlar, bana gösterin? Yoksa onların göklerde bir ortaklığı mı var? Eğer doğru söyleyenler iseniz, bir kitap veya bir ilim kalıntısı varsa, bana getirin.”

5) Allah’dan başka kendisine kıyamete kadar cevap vere-meyecek olan ve kendilerine yapılan duadan habersiz olan kimselere dua eden kişiden daha sapık kim olabilir?

33) Ahirette, dünyada iken işledikleri şirk, küfür, nifak, zulüm ve fiske gibi çirkin amelleri onlara görünecektir. Dünyada kendilerine hatırlatıldığı ve korkulması gerektiği anlatıldığında alay ettikleri azab, başlarına çöreklenip onları çepeçevre kuşatacaktır.

34) Onlara şöyle denilir: “Ahiret gününü inkâr ettiğiniz veya bugün için bir azık olan Allah’a iman ve itaatı, salih ameli dünyada iken yapmayı terkettiğiniz gibi, bugün biz de sizi azap içinde terkedip unutan kimsenin yaptığı gibi muamele edeceğiz. Sizin karar kılıp kalacağınız yer cehennem ateşidir. Orada ebedi bir şekilde şiddetli bir işkenceye tabi tutulacaksınız. Size yardım edecek ve sizi Allah’ın azabından kurtaracak kimseniz de yoktur.”

35) “Bu cezayı size, Allah’ın kelâmı Kur’an’la alay edip onu eğlenceye aldığınız için verdik. Dünya, zineleri, ihtirasları, hazları ve batıl şeyleriyle sizi aldattı. Sonunda, bu dünya hayatından başka bir hayat olmadığını, öldükten sonra ne dirilme, ne de haşır olmayacağını sandınız.” O gün onlar cehennemden çıkarılmazlar. Tevbe ve itaat etmek suretiyle, Rablerini razı etmeleri de onlardan istenmez. Çünkü o gün, bunların bir faydası olmaz.

36) Netice olarak, bilirsiniz ki, hamd Allah’a mahsustur. O’ndan başka hiç kimse hamde layık değildir. Çünkü, kainatın ve bütün mahlukatın yaratıcısı, sahibi, terbiye edicisi, hüküm ve kanun koyucusu O’dur.

Hamd: Allah’ı noksan sıfatlardan ve mahlukata benzemekten uzak tutarak övmek, layık olduğu şekilde O’nu yüceltmektir.

37) Göklerde ve yerde, büyüklük, azamet, dilediğine karşı uygulamaya ve yürürlüğe giren mutlak hakimiyet, ebedi kalış ve kemal O’nundur. O, galiptir, mağlup edilemez. İntikam alması şiddetli ve sert olur. Sanatında, yaptığında ve idaresinde hüküm ve hikmet sahibidir.

AHKAF SURESİ

1) Hurufu mukatta’ denilen bu harfler hakkında geniş bilgi için 2/1 ayetin tefsirine bakın.

2) Yüce bir kitap olan bu Kur’an, mülkünde güçlü, iradesi üstün, galip ve güçlü olan, yenen, asla yenilmeyen ve yaptığı her işte hüküm ve hikmet sahibi olan Allah katından Muhammed’e indirilmiştir.

3) Biz, yedi gökleri, yedi yerleri ve ikisi arasındaki mahlukatı boş yere, oyun ve eğlence olsun diye yaratmadık. Biz onları ancak, birliğimizi ve sonsuz gücümüzü göstermesi için hikmetle yarattık. Onlara muayyen bir ecel, belirli bir süre tayin ettik. Bu ecel, onların kıyamet günü yok olma zamanıdır. O müşrik ve kafirler, korkutuldukları azaptan ve ahiretin şiddetinden yüz çevirmektedirler. Onu düşünmezler ve onun için hazırlanmazlar.

4) Ey Muhammed! O müşriklere de ki: “İlah olduklarını iddia ettiğiniz ve Allah’ı bırakıp kendilerine tapmışınız, dua ettiğiniz, yardıma çağırduğunuz o putları bana söyleyin. Onlar yer küresinin parçalarından ve onun üzerinde bulunan insan veya hayvanlardan ne yarattılar? Bana gösterin ve bildirin. Yoksa onların, göklerin yaratılışında, Allah ile bir ortaklığı mı var? Allah tarafından, Kur’an’dan önce indirilmiş ve size putlara tapmayı emreden veya izin veren kitaplardan bir kitap getirin. Yoksa, öncekilerin ilimlerinden bunu gösteren bir ilim kalıntısı mı var? Onların, Allah’ın ortakları olduğuna, Allah ile beraber onlara da ibadet edilebileceğine, bu putlara ve heykellere tapmanın sizi Allah’a yaklaştıracığına, bunların Allah katında sizlere şefaate edeceğine dair iddianızda doğru iseniz, bana böyle bir kitap ve ilim kalıntısı getirin. Bunu asla yapamayacaksınız. Çünkü, putların ilahlık adına hiç bir şeye güçleri yetmez.”

5) İşitemeyen ve akıl edemeyen cansız oldukları için, Kıyamet gününe kadar dua edenlerin duasını işitemeyen, muhtaçların ihtiyaçlarını bilmeyen ve kendilerine seslenenlere asla cevap veremeyen putlara tapanlardan daha cahil ve sapık hiç kimse yoktur. O putlar, kendilerine ibadet eden müşriklerin duasını ne işitirler, ne de anırlar. İşitseler, anlasalar bile cevap veremezler.

وَكَانُوا يُعْبَادُتَهُمْ كَافِرِينَ- (6) وَإِذَا تَنَلَّى
عَلَيْهِمْ- آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ- قَالَ- الَّذِينَ- كَفَرُوا
لِلْحَقِّ- لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ- (7)
أَمْ يَقُولُونَ- افْتَرَاهُ قُلُوبُنَا- إِنِ افْتَرَيْنَاهُ فَلَآ
تَمْلِكُونَ لِي مِنْ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا
تُفِيضُونَ- فِيهِ- كَفَى بِهِ- شَهِيدًا بَيْنِي
وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ- (8) قُلْ مَا
كُنْتُ بِدْعًا مِنْ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا
يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُوْحَى
إِلَيَّ- وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ- (9) قُلْ-
أَرَأَيْتُمْ إِنْ- كَانَ مِنْ- عِنْدِ اللَّهِ- وَكَفَرْتُمْ
بِهِ- وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ- بَنِي إِسْرَائِيلَ
عَلَى مِثْلِهِ قَامَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ- الظَّالِمِينَ- (10) وَقَالَ-
الَّذِينَ- كَفَرُوا لِلَّذِينَ- آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا
مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ- وَإِذْ لَمْ- يَهْتَدُوا بِهِ-
فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِنْكُافٌ قَدِيمٌ- (11) وَمِنْ-
قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا
كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَبَآنَا عَرَبِيًّا لِيُنْذِرَ الَّذِينَ
ظَلَمُوا وَيُبَشِّرَ لِلْمُحْسِنِينَ- (12) إِنَّ-
الَّذِينَ- قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا
خَوْفٌ- عَلَيْهِمْ- وَلَا هُمْ- يَحْزَنُونَ- (13)
أُولَئِكَ- أَصْحَابُ الْجَنَّةِ- خَالِدِينَ فِيهَا
جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (14)

6) İnsanlar haşrolunduğu zaman, onlara düşman kesilirler ve ibadet etmelerini de küfr-inkar edenler olurlar.

7) Onlara açık belgeler olarak ayetlerimiz okunduğu za-man, küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edenler kendilerine gelmiş hak için dediler ki: “Bu, apaçık bir sihirdir.”

8) Yoksa: “Kendisi onu uydurdu.” mu diyorlar? De ki: “Eğer ben uydurdumsa, bu durumda siz Allah’tan bana hiç bir şeye malik olamazsınız. O, sizin onun hakkında ne kadar ileri gittiğinizi iyi bilendir. Benimle sizin aranızda şahid olarak O yeter. Şüphesiz O, Ğafur’dur, Rahim’dir.”

9) De ki: “Ben rasullerden bir türedi değilim, bana ve size ne yapılacağını da bilemiyorum. Ben, yalnızca bana vah-yedilmekte olana uyuyorum ve ben, apaçık bir uyarıcıdan başkası değilim.”

10) De ki: “Gördünüz mü; eğer o Allah katından ise, siz de onu inkar etmişseniz ve İsrailoğullarından bir şahid bunun bir benzerine şahidlik edip iman etmişse ve siz de büyüklük taslamışsanız? Şüphesiz Allah zalim bir kavmi hidayete erdirmez.”

11) Küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edenler, iman edenler için dediler ki: “Eğer o hayırlı bir şey olsaydı, ona bizden önce koşup-yetişemezlerdi.” Oysa onlar, onunla hidayete eremediklerinden: “Bu, eski bir uydurmadır.” diyeceklerdir.

12) Bundan önce de, bir rehber ve bir rahmet olarak Mu-sa’nın kitabı var. Bu ise, zulmedenleri uyarmak ve ihsan edenlere bir müjde olmak üzere doğrulayıcı ve Arapça bir dil ile olan bir kitaptır.

13) Şüphesiz: “Rabbimiz Allah’tır.” deyip sonra dosdoğru hareket edenler; artık onlar için korku yoktur, onlar üzülmezler de.

14) İşte onlar, cennet halkıdır; yaptıklarına karşılık olmak üzere, içinde daimi olarak kalacaklardır.

6) İnsanlar kıyamet günü hesap için toplandığında, putlar, kendilerine ibadet edenlere, fayda yerine zarar veren düşmanlar olacaklardır. Allah kıyamet gününde putlara can verecek, onlar da kendilerine ibadet edenlerden uzak duracak ve onlara düşman olacaklardır. Putlar o zaman müşriklerin kendilerine yönelik dua, adak, kurban gibi tapınmalarını inkar ederler, onu itiraf etmezler. Kendilerine tapanlarla bir ilgilerinin olmadığını, onların aslında kendilerine değil, bu tapmayı caiz bir eylem gibi gösteren şeytanlara taptıklarını söyleyeceklerdir.

7) Kureyş müşriklerine, Allah’ın kelimadan olduğu açık açık bilinen Kur’an ayetleri okunduğunda, vicdanlar üzerindeki etkisini gördüklerinde, küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edenler, kendilerine gelen o hak Kur’an için, “Bu, kuşkusuz apaçık bir sihirdir.” dediler.

8) Yoksa, “Muhammed bu Kur’an’ı kendiliğinden uydurdu mu?” diyorlar. Ey Muhammed! O müşriklere de ki: “Farzedelim ki onu ben uydurdum, öyleyse bu hususta Allah bana yeter. Ona iftiradan dolayı beni cezalandıracak olan O’dur. Siz, O’nun azabını benden çeviremezsiniz. O halde ben, sizin için nasıl O’na iftira eder de, kendini O’nun azabına atarım. Yüce Allah, Kur’an hakkında yaptığınız dedikoduları ve “O bir sihirdir, bir uydurmadır, bir siirdir” şeklindeki kötülleyici sözlerinizi, Allah ve benim hakkındaki diğer kötülleme uşullerini bilir. Benimle sizin aranızda, Yüce Allah’ın şahit olması yeter. O benim doğru söylediğime ve tebliğ görevimi yaptığuma, sizin de yalancı ve inkarcı olduğunuza şahitlik eder. O, tevbe edenleri çok bağışlayan, mü’min kullarına çok merhamet edendir.”

9) Ey Muhammed! O müşriklere de ki: “Dünyada ilk rasul ben değilim. Benden önce hiç kimsenin getirmediği bir şeyi de getirmiş değilim. Bilakis, benden önce birçok rasullerin getirdiği şeyi getirdim. Benim bu getirdiğim şeyi niçin yadırgayıp garıpsıyorsunuz? Allah’ın, benim ve sizin hakkınızda ne hükmedeceğini bilmiyorum. Ben sürgün mü edilirim, siz taşla tutularak öldürülür müsünüz bilmiyorum. Çünkü Allah’ın tayin ettiği kader gizli tutulmuştur. Ben sadece, Allah’ın bana indirdiği vahye uyuyorum, kendimden hiçbir şey icat etmiyorum. Ben sadece, sizi Allah’ın azabına karşı uyarıcı, kesin deliller ve parlak mucizelerle açıkça korkutan bir rasulüm.”

10) “Eğer bu Kur’an gerçekten Allah’ın kelamı ise, siz de bunu yalanlamış iseniz haliniz nice olur?” İsrailoğulları alimlerinden bir adam (Musa veya Abdullah b. Selam), Kur’an’ın doğruluğuna şahitlik etmiş ve ona inanmıştı. Siz ise kibirlenip iman etmediniz. Sizin haliniz ne olacak?! Siz, insanların en sapığı, en zalimi değil misiniz? Kuşkusuz Allah, zalim ve kafir olanı imana muvaffak kılmaz.”

11) Mekke kafirleri mü’minler hakkında dediler ki: “Bu Kur’an ve din, hayırlı bir şey olsaydı, Bilal, Ammar, Suheyb, Habbab gibi zayıf fakirler, köleler ve cariyele bizden önce iman etmezlerdi.” Mucizeliğinin açıklığına rağmen, Kur’an ile doğru yolu bulamayınca dediler ki: “Bu eski bir yalan olup, eskilerden nakledile gelmiş bir şeydir. Muhammed onu kendisi getirip Allah’a nisbet etmiştir.”

12) Kur’an’dan önce de, imama uyulduğu gibi, Allah’ın dini ve şeriatı hususunda kendisine uyulan bir kılavuz ve inanıp içindekilerle amel eden, iyilik sahibi kimseler için bir rahmet olarak, Musa’ya indirilen Tevrat vardı. Siz Allah’ın, Musa’ya Tevrat’ı indirdiğini ve onu, kendisine uyulan bir önder kıldığını tartışmıyorsunuz. O Tevrat aynı zamanda Muhammed’in geleceğini müjdelemektedir. Onun Allah katından olduğunu kabul ettiğinize göre, Muhammed’in, Allah tarafından gönderilmiş bir rasul olduğuna dair getirdiği hükmü de kabul edin. Bu Kur’an, şanı yüce ve kendisinden önceki kitapları tasdik eden, fasih bir arapça ile gönderilmiş bir kitaptır. Kur’an’ı nasıl inkar ediyorsunuz? Halbuki o, Tevrat’tan daha açık, delili daha parlak ve mucizeliği daha tesirlidir. Kur’an, müşrik ve zalim Mekke kafirlerini cehennem azabıyla korkutmak, güzel amel işleyen mü’minleri de Naim cennetleriyle müjdelemek için indirilmiştir.

13) İman edip Allah’ın birliğine inanan ve O’nun şeriatı üzerinde dosdoğru yürüyenler var ya, kabirde ve ahirette onların başına korkacakları hiçbir kötü şey gelmez. Cennette elde ettikleri nimetlerden dolayı dünyada geride bıraktıkları şeyler için de üzülmezler.

14) İşte Allah’ın emirlerini yerine getirip yasaklarından kaçınmak suretiyle dinlerinde dosdoğru yürüyen mü’minler, cennet ehlidir. Orada ebedi olarak kalacaklardır. Onlar, iyi amellerine karşılık Allah’ın lütfu sonucu bu nimetleri elde etmişlerdir.

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ
 أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ
 وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ
 أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سِنًا قَالَ رَبِّ
 أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ
 عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
 تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي دَرْيَتِي إِنِّي
 خَشِيتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ (15)
 أُولَٰئِكَ الَّذِينَ تَتَّقِلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا
 عَمِلُوا وَتَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي
 أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعِذَ الصَّدَقِ الَّذِي كَانُوا
 يُوعَدُونَ (16) وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ افْ
 لِكُمَا أَعْدَانِي أَنْ أُخْرِجَ وَقَدْ خَلْتُ
 الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمْ لَا يَسْتَفْهِمُونَ اللَّهَ
 وَبَلَغَ أَهْلِيهِ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ قَيُّوْلُ
 مَا هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (17) أُولَٰئِكَ
 الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ
 خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالإِنْسِ
 إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ (18) وَلَكُلْ
 دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَهُمْ أَعْمَالُهُمْ
 وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ (19) وَيَوْمَ يُعْرَضُ
 الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَدْهَبْتُمْ
 طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ
 بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْرَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا
 كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
 الْحَقِّ قَبْلَ مَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ (20)

15) Biz insana anne ve babasına iyilikte bulunmasını tavsiye ettik. Annesi onu güçlükte taşıdı ve onu güçlük-le doğurdu. Onun taşınması ve süten kesilmesi, otuz aydır. Nihayet güçlü çağına erip kırk yıla ulaşınca, dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve senin razı olacağın salih amel işlememi bana ilham et ve soyumdan gelenleri de salih kimseler kıl. Gerçekten ben tevbe edip sana yöneldim ve gerçekten ben müslümanlardanım."

16) İşte bunlar yaptıklarını en güzeli ile kabul ettiğimiz, cennetlikler arasında kötülüklerini af ettiğimiz kimse-lerdir. Onlara va'dolunan doğru bir vaaddir.

17) O kimse ki, anne ve babasına: "Öf size, benden önce nice nesiller gelip geçmişken, beni çıkarılmakla mı tehdit ediyorsunuz?" dedi. O ikisi Allah'a yakararak: "Yazık sana, imana gel! Şüphesiz ki Allah'ın va'di hakır." O ise der ki: "Bu, geçmişlerin masallarından başkası değildir."

18) İşte bunlar, cinlerden ve insanlardan kendilerinin evvel gelip-geçmiş ümmetler içinde aleyhlerine söz hak olmuş kimselerdir. Gerçekten onlar, ziyana uğrayanlar-dır.

19) Her biri için, yaptıklarından dolayı dereceler vardır; öyle ki amelleri kendilerine eksiksizce ödensin ve onlar zulme de uğratılmazlar.

20) Küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edenler ateşe arzolu-
 nacakları gün: "Siz, dünya hayatınızda bütün güzel-likleriniz ve zevklerinizi tüketip-yok ettiniz, onlara yaşayıp-zevk sürdünüz. İşte yeryüzünde haksız yere büyülenmeniz ve fısıklıkta bulunmanızdan dolayı, bu-gün alçaltıcı bir azab ile cezalandırılacaksınız."

15) Allah'ın rızası ana babanın rızasında, gazabı da onların gazabında olunca biz insana ana babasına iyilik etmesini, onların ihtiyaçlarını gidermesini kesin ve kuvvetli bir şekilde tenbihte bulunduk, emrettik. Annesi onu güçlük ve zorlukla karnında yaklaşık dokuz ay on gün taşıdı ve yine onu güçlük ve zorlukla doğurdu. Çocuğun anne karnında taşınma ve süt emme müddeti ikibuçuk yıldır. Anne, bu müddet boyunca yorgunluk ve zorluklara katlanır. Neticede bu çocuk yaşayıp, kuvveti ve aklı olgunlaşınca, genç ve kuvvetli olarak kırk yaşına varınca, eşinin ve çocuklarının yükümlülüğü altındayken dedi ki: "Ey Rabbim! Bana ve anne ve babama verdiğin nimetine şükretmeyi bana ilham et. Onlar, kendilerine verdiğin nimet sayesinde beni küçüken büyütüp beslediler. Aynı şekilde ben de aileme karşı senin verdiğin nimet sayesinde merhametli olayım. Seni benden razı kılacak iyi amel işlemeye beni muvaffak et. Soyumu ve zürriyetimi salih kişiler kıl. Ey Rabbim! Ben gizli açık işlediğim bütün günahlardan sana tevbe ettim. Ben, İslama sarılanlardan oldum."

16) İşte bu anlatılan vasıfları taşıyanların itaatlerini kabul eder ve amellerinin karşılığını en üstünü ile veririz. Bilerek ve bilmeyerek yaptıkları hataları, kendilerine af ve bağışlama ile ikramda bulunacağımız cennet ehliyle birlikte bağışlarız. İyi amel işleyenlerin amelini kabul edecek, günahlarından da vaz geçecegiz diye, rasullerin diliyle kendilerine va'dettiğimiz o sadık vaad dolayısıyla bunu yapacağız.

17) Kendisini imana çağırıldıkları zaman anne ve babasına, "Bu çağırınızdan dolayı öf be, yeter artık, nedir sizden çektiğim!?" diyen kafir evlada gelince, o şöyle der: "Beni öldükten sonra tekrar diriltilmekle mi tehdit ediyorsunuz? Halbuki benden önce nice insanlar gelip geçmiş ve hiçbirini diriltilmemiştir." Anne ve babası, Allah'tan ona yardım etmesini ve onu İslam'a iletmesini istiyorlar ve ona şöyle diyorlardı: "Sana yazıklar olsun! Allah'a iman et, salih amel işle. Öldükten sonra dirilmeyi, haşri, hesabı, cenneti ve cehennemi kabul et. Aksi halde yok olursun. Kuşkusuz Allah'ın vaadi hakır. Onda yerine getirilmemezlik yoktur." O bedbaht der ki: "Öldükten sonra dirilme hususundaki bu sözleriniz, hurafe ve boş şeylerden ibarettir. Öncekilerin yazdığı, asılsız şeylerdendir. Ben böyle şeylere inanmıyorum."

18) İşte o suçluların cehennem ehli olacaklarına dair Allah'ın sözü gerçekleşmiştir. O azap onlara, kendilerinden önce gelip geçmiş cehennemlik insan ve cin kafirleri içerisinde vacip olmuştur. Kuşkusuz onlar kafirler olmuşlardır. Bundan dolayı da gayretleri, iyi amelleri boşa gitmiş ve ahiret saadetlerini yitirmişlerdir. Onlar cehennemde ebedi bir şekilde azap içerisinde olacaklardır.

19) Mü'min ve kafirlerden her birinin, amellerine göre makam ve mertebeleri vardır. Mü'minlerin cennetteki mertebeleri yüksek; kafirlerin cehennemdeki yerleri ise alçaktır. Mü'minlerin cennetteki makamları da salih amellerine göre farklılık arzedecektir. Nebi, rasul, şehid ve salihlerin makamı normal mü'minlerinkinden farklıdır. Cehennemlik olan müşrik, kafir, mürted ve münafıkların azapları da suçları oramında farklılık arzedecektir. Örneğin münafıklar cehennemden en alt tabakasını oluştururken günahkar mü'minler en üst tabakasını oluşturacak. Rasulullah'a bir çok faydası dokunan Ebu Talib'in azabı da Ebu Cehil'in azabından çok hafif olacaktır. Yüce Allah, adaleti gereği insanların amellerinin karşılığını tam bir şekilde vermesi için karşılıklarını ona göre takdir etti. Mü'minler derecelerine göre sevaplarından eksiltilmeksizin, kafirler de derecelerine göre, cezaları artırılmaksızın amellerinin karşılığını alırlar.

20) Ey Muhammed! Cehennem ateşinin üzerindeki örtünün kaldırılacağı ve ateşin kafirlere görüneceği günü onlara hatırlat. O gün onlar ateşe baka baka ona yaklaşırlar. O gün kınama ve azarlama yolu ile onlara şöyle denilir: "Siz dünya lezzetlerini elde ettiniz, arzularına kavuştunuz. Onların zevkini sürdünüz. Siz güzel nimetleri yok ettiniz. Bugün artık ahirette payınız kalmadı. Siz iman etmediniz ki, ahiret nimetlerini elde edesiniz. Aksine iman ve itaati bırakıp dünya arzuları ve onun zevkleriyle meşgul oldunuz. Gençliğinizi inkar ve isyan içerisinde yok ettiniz. Geçici olanı, sonsuz olana tercih ettiniz. Artık bundan sonra, sizin için hiç bir nimet kalmadı. Artık bugün, zillet ve horluk azabına kavuşacaksınız. Bu, dünyada kibirlenip iman ve itaat etmeyişiniz ve Allah'a itaatten çıkmanız, günah işlemeniz ve isyan etmeniz yüzündendir."

وَاذْكُرْ أَهْلَ عَادٍ إِذْ أَنْذَرْنَاهُمْ رَسُولَهُمْ
بِالْأَخْقَافِ - وَقَدْ خَلَّتْ - أَنْذَرْنَاهُمْ مِنْ بَيْنِ
يَدَيْهِ - وَمِنْ - خَلْفِهِ - أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ -
إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
(21) قَالُوا أَجِئْنَا لِنُفَكِّنَا عَنْ آلِهَتِنَا
فَاتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ (22) قَالَ - إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ
اللَّهِ - وَأَبْلَغُكُمْ - مَا أُرْسِلْتُ بِهِ - وَلَكِنِّي
أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ (23) فَلَمَّا رَأَوْهُ
عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ - قَالُوا هَذَا
عَارِضٌ مُمِطِرٌ تَبْلُ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ
بِهِ - رِيحٌ - فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ - (24) تَذَمَّرُ
كُلُّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى
إِلَّا مَسَاكِينُهُمْ كَذَلِكَ - تُخْزِي الْقَوْمَ -
الْمُجْرِمِينَ - (25) وَلَقَدْ مَكَنَاهُمْ - فِيمَا
إِنْ مَكَانَكُمْ - فِيهِ - وَجَعَلْنَا لَهُمْ - سَمْعًا
وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً - فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ -
سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ -
مِنْ شَيْءٍ - إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ - بَيِّنَاتٍ -
لِلَّهِ - وَخَاقٍ - بِهِمْ - مَا كَانُوا بِهِ -
يَسْتَهْزِئُونَ (26) وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا
حَوْلَكُمْ - مِنْ - الْقُرَى وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ -
لَعَلَّهُمْ - يَرْجِعُونَ - (27) فَلَوْلَا نَصْرُهُمْ
الَّذِينَ - اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ - قُرْبَانًا
إِلَٰهَةً بَلِ صَلَّوْا عَنْهُمْ وَذَلِكِ إِفْكُهُمْ وَمَا

21) Ad'ın kardeşini de hatırla; onun önünden ve ardan-dan nice uyarıcılar gelip geçmişti; hani o, Ahkaf'taki kavmini: "Allah'tan başkasına ibadet etmeyin; gerçekten ben, sizin için büyük bir günün azabından korkarım." diye uyarıyordu.

22) Dediler ki: "Sen, bizi ilahlarımızdan çevirmek için mi geldin? Şu halde eğer doğru söylüyorsan tehdit ettiğin şeyi bize getir."

23) Dedi ki: "İlim ancak Allah katındadır. Ben size gönderdiğim şeyi tebliğ ediyorum; ancak sizi cahillik eden bir kavim olarak görüyorum."

24) Derken, onu vadilerine doğru yönelerek gelen bir bulut şeklinde gördükleri zaman, "Bu bize yağmur yağ-dıracak bir buluttur." dediler. Hayır, o, kendisi için acele ettiğiniz şeydir. Bir rüzgardır ki onda çok acıklı bir azab vardır.

25) Rabbinin emriyle her şeyi yerle bir eder. Böylece meskenlerinden başka hiç bir şey görünmez oluverdi. Biz suçlu-günahkarlar topluluğunu işte böyle cezalandırırız.

26) Andolsun ki size vermediğimiz imkanları onlara vermiş idik. Onlara işitme, görme ve gönülleri verdik. Ancak ne işitme, ne görme ve ne gönülleri kendilerine herhangi bir şey sağlamadı. Çünkü onlar Allah'ın ayet-lerini bile bile inkar ediyorlardı. Alay ede geldikleri şey, onları çepeçevre kuşattı.

27) Andolsun, biz çevrenizde bulunan ülkelerden bir kısmını helak ettik ve belki dönerler diye ayetleri çeşitli şekillerde açıkladık.

28) Bu durumda, Allah'ı bırakıp yakınlık için edindik-leri ilahlar, onlara yardım etselerdi ya. Hayır, onlar kendilerinden kaybolup gittiler. Bu, onların yalanları ve uydurdıklarıdır.

21) Ey Muhammed! İbret almalara için o müşriklere, Allah'ın rasulü Hud'un, kavmi Ad ile olan kıssasını anlat. Hani o bir zamanlar, Hud'dan önce de sonra da, uyarıcı rasullerin gelip geçtiği Arap yarımadasının güneyinde Hadramut, Muhre ve Umman arasında bulunan Yemen'in denize yakın kumluk bölgelerinden Şahr adı da verilen Ahkaf'ta oturmakta olan kavmini, iman etmezlerse Allah'ın azabına çarpılacaklarına dair şöyle uyarıyordu: "Yalnızca Allah'a ibadet edin, O'na hiçbir şeyi şirk koşmayın. Allah'tan başka ibadet edilen tüm sahte ilah ve tağutları reddedin. Onlardan ve onlara bağlı olanlardan uzaklaşın. Onlarla asla velayet ilişkisine girmeyin. Sevmeyin, yardım etmeyin, desteklemeyin, sırlarınızı açmayın. Eğer Allah'tan başkasına ibadet ederseniz, başınıza korkunç bir günün azabının gelmesinden korkarım. O zaman benim size hiç bir faydam da olmaz."

22) Kavmi Hud'a şöyle cevap verdi: "Ey Hud! Bizi, ilahlarımızı tapmaktan vazgeçirmek için mi geldin? Eğer doğru söylüyorsan, bizi tehdit ettiğin azabı başımıza getir."

23) Hud onlara dedi ki: "Azabın ne zaman geleceğini ben bilmem. Onu ancak Allah bilir. Ben ancak, Allah'ın benimle size gönderdiğini tebliğ ediciyim. Fakat ben, azabın çabucak gelmesini istemenizden dolayı sizi, nefislerini ilah edinmiş, mutluluğu ve kemali bilmeyen, dünya ve ahirette sizin için faydalı olan şeyi bilmeyen, cahil bir kavim olarak görüyorum."

24) Göğün ufkunda ve vadilerine doğru yönelip gelmekte olan bulutu gördüklerinde seviniler. Zira uzun bir süredir kılığa maruz kalmışlardı. "Bu bulut bize yağmur getirecek." dediler. Hud onlara dedi ki: "O, sizin sandığınız gibi yağmur bulutu değildir. Aksine o, cahilliğiniz ve küt anlayışınız sebebiyle hemen gelmesini istediğiniz azaptır." O, helak edici, şiddetli, üzerinden geçtiği her şeyi yakıp yok eden bir rüzgardır. Onda elem verici korkunç bir azap vardır.

25) O rüzgar, Yüce Allah'ın izni ve emriyle, uğradığı insanların, hayvanların ve malların hepsini harap edip yok etti. Bunun üzerine helak oldular. Evlerinden başka bir şey görünmez oldu. Çünkü rüzgar, onlardan kalıntı ve boş yuvtlardan başka bir şey bırakmadı. Yalnız Yüce Allah'ın özel rahmeti ile Hud ve yanındaki mü'minler bu afetten sağ kurtulabildiler. İşte suçlu isyankarı, böyle şiddetli bir azapla cezalandırırız. Ey Mekke kafirleri siz de bu olaydan ders alın. Hud'un kavminin Hud'a yaptıklarını Muhammed'e yaparsanız siz de o kavim gibi helak olur gidersiniz.

26) Ey Mekke halkı! Size vermediğimiz kuvvet, zenginlik ve uzun ömrü Ad kavmine vermiştik. Onlara kulak, göz ve kalp verdik ki, o nimetleri bilsinler ve onlarla, nimeti veren yaratıcının varlığına delil getirsinler. Onlar bu nimetleri hayırlı yönde kullanmadılar. Aksine bu kuvvetleri, dünya ve onun lezzetlerini aramada kullandılar. Allah'ın rasullerine indirdiği ayetleri bile bile inkar ettiler, rasulleri yalanladılar. Bu yüzden bu duyu organları onlara hiçbir fayda vermedi ve Allah'ın azabından herhangi bir şeyi onlardan savmadı. Alay ederek hemen gelmesini istedikleri azap inip onları kuşattı.

27) Ey Mekke halkı! Kuşkusuz ki, Ad, Semud, Sebe, Medyen ve Lut kavmi gibi size komşu olan ve etrafınızda bulunan ülkelerin halkını helak etmiştik. Belki hakka dönmüş iman ederler ve Allah'ın birliğini onaylarlar diye hüccetleri, delilleri, öğütleri ve apaçık mucizeleri tekrar tekrar gösterdik, çeşitli örnekler verdik. İnkâr ve sapıklıklarından dönmeleri için bunları kendilerine farklı usullerde açıkladık.

28) İddialarına göre, kendilerini Allah'a yaklaştıracak olan ve azabı onlardan defetmek için kendilerine şefaataçı kıldıkları Allah'tan başka tapmış ilahları onlara yardım etseydi ya?! Bilakis kendilerine en çok muhtaç iken, ilahları, onları yarımsız bırakmış onlara görünmemişlerdir. Kuşkusuz, dostun dostluğu sıkıntı anında belli olur. Onların başlarına gelen azap, yalanları ve Allah'a karşı iftiralardır. Çünkü onlar, putların, Allah'ın ortakları ve Allah katında kendilerine şefaataçı olduklarını iddia etmişlerdi. Bu putlara kendilerini Allah'a daha çok yaklaştırsınlar diye tapıyorlardı.

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ
يَسْمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَصَرُوهُ
قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلُوا إِلَى
قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ (29) قَالُوا يَا قَوْمَنَا
إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى
مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى
الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ (30)
يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ
يَغْفِرَ لَكُم مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ
عَذَابِ أَلِيمٍ (31) وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ
اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ
لَهُ مِنْ دُونِهِ آلِيَاءٌ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ
مُّبِينٍ (32) أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَغْيِ
بَخْلَافِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُخَيِّبَ الْمَوْتَى
بَلَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (33)
وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ
أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبَّنَا
قَالَ قَدْؤُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ (34) فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا
الْعِزِّ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ
كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ
يَلْبِتُوا إِلَّا بِسَاعَةٍ مِّنْ نَّهَارٍ بَلَاغٌ فَهَلْ
يُتْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ (35)

29) Hani cinlerden bir grubu, Kur'an'ı dinlemek üzere sana yöneltilmiş. Böylece onun huzuruna geldikleri zaman, dediler ki: "Kulak verin." Sonra bitirince kendi kavimlerine uyarıcılar olarak döndüler.

30) Dediler ki: "Ey kavmimiz, gerçekten biz, Musa'dan sonra indirilen, kendinden öncekileri doğrulayan, hakka ve doğru yola ileten bir Kitab dinledik."

31) "Ey kavmimiz, Allah'a davet edene icabet edin ve O'na iman edin; günahlarınızdan bir kısmını bağışlasın ve sizi acıklı bir azabtan kurtarsın."

32) "Kim Allah'a davet edene icabet etmezse, artık o, yeryüzünde aciz bırakacak değildir ve onun O'ndan başka velileri yoktur. İşte onlar apaçık bir sapıklık içindedirler."

33) Peki, göklerle yeri yaratmış ve onları yaratmaktan dolayı yorulmamış olan Allah'ın, ölüleri diriltmeye de kadir olduğunu görmezler mi? Evet, muhakkak ki o, her şeye güç yetirendir.

34) Küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edenler ateşe sunulacakları günde: "Bu gerçek değil miymiş?" Onlar: "Rabbimize andolsun, evet." derler. "Öyleyse inkar ettiklerinizden dolayı azabı tadın." dedi.

35) Artık sen sabret; rasullerden azim sahiplerinin sabrettikleri gibi. Onlar için de acele etme. Onlar, tehdit edildikleri şeyi gördükleri gün, sanki gündüzün yalnızca bir saati kadar yaşamışlardır. Bir tebliğdir. Artık fa-sıklar topluluğundan başkası helak edilir mi ki?

29) Ey Muhammed! Hatırla ki, bir zamanlar, Taif'ten dönerken Nahle vadisinde bulunduğu sırada teheccüd namazında Kur'an okurken, okuduğun Kur'an'ı dinlemeleri için Nusaybin ve Ninova cinlerinden oluşmuş yedi veya dokuz kişiden oluşan bir grup cinni sana göndermiştik. Cinler Kur'an okunan yere varınca birbirlerine: "Kur'an'ı dinlemek için susun ve dinleyin, candan kulak verin, dikkatinizi dağıtmayın!" dediler. Kur'an'ın okunması sona erince, kendileri iman ettiler. Kavimlerine, iman etmedikleri takdirde Allah'ın azabına uğramaktan sakındırmak amacıyla döndüler. Ey Kureyş müşrikleri cinlerin bu halinden ibret alın da başınıza büyük bir azap gelmeden iman edin. Cinler hakka iman etti, siz ise hala iman etmiyorsunuz! Bu inadinızdan ne zaman vaz geçeceksiniz? Ölüm her an sizi ziyaret edebilir.

30) Cinler soydaşlarına dediler ki: "Ey kavmimiz! Biz, Musa'dan sonraki bir rasul olan Muhammed'e indirilmiş olan yüce ve parlak bir kitap olan Kur'an'ı dinledik. O kitap, kendisinden önceki Tevrat, Zebur ve İncil'i, İbrahim ve Musa'nın sahifelerinin Allah katından gelen gerçek hallerini tasdik edici olarak indirilmiştir. O Kur'an apaçık hakka ve Allah'ın dosdoğru dini olan İslam'a giden yolu gösteriyor."

31) "Ey kavmimiz! Muhammed'in size yaptığı iman çağrısını kabul edin ve rasullüğünü tasdik edin. Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde iman edin ve salih amel işleyin. Böyle yaparsanız Allah kul hakkı hariç geçmişteki günahlarınızı siler ve ahiret gününde sizi elem verici, şiddetli bir azaptan kurtarır. Sizi dünya nimetleriyle kıyaslanamayacak güzellikteki cennete yerleştirir."

32) "Kim Allah'a inanmaz ve rasulünün davetini kabul etmezse, bilsin ki o, Allah'ı kendini takipten aciz bırakamaz ve azabından kaçıp kurtulamaz. Onu, Allah'ın azabından koruyacak yardımcılar da yoktur. Allah'ın davetini kabul etmeyenler, Rasulullah'a tabi olmayanlar apaçık bir ziyan içindedirler."

Abdullah b. Abbas'dan gelen bilgiye göre bu cin heyetinin çağrısına soydaşlarından yetmiş kişi olumlu karşılık verdi. Bu kişiler Rasulullah'a geldiler. Kendisine Mekke'nin Betha denilen semtinde rastladılar. Rasulullah onlara Kur'an'dan ayetler okudu, kendilerine bazı emirler ve yasaklar tebliğ etti.

33) Öldükten sonra dirilmeyi ve haşrı inkar eden o kafirler bilmezler mi ki, daha önce bir benzeri olmadan, başlangıçta gökleri ve yeri yaratan ve onları yaratırken yorulmayan ve zayıf duruma düşmeyen yüce ve güçlü olan Allah ölüleri, yok olduktan sonra tekrar diriltmeye ve vücutları parçalandıktan sonra onlara yeniden hayat vermeye, hesaba çekmek için mahşer meydanında toplamaya da gücü yeter. Evet, kuşkusuz Yüce Allah'ın her şeye gücü yeter. Hiçbir şey O'nu aceze düşüremez. Onları önce yarattığı gibi tekrar dirilebilir. Şüphesiz öldükten sonra dirilme ilk yaratmadan daha kolaydır.

34) Ey Muhammed! Değerli rasullerin meşhurlarından olan Allah yolunda en çok mücadeleye gösteren, en çok işkenceye maruz kalan, kararlı, sabırlı ve azimli olan Nuh, İbrahim, Musa ve İsa'nın sabrettiği gibi, Kureyş müşriklerinin alay, yalanlama, işkence ve eziyetlerine sabret, onlara çabucak azap edilmesi için beddua etme. Çünkü o azap, kuşkusuz onlara inecektir. Ahirette azabı açıkça görecekleri zaman, sanki onlar dünyada, gündüzden bir saat kadar kalmışlardır. Azabın şiddetini ve uzunluğunu gördükleri zaman böyle olduğunu sanarlar. Bu Kur'an, insanlara yönelik bir bildiridir ve bir uyarıdır. Helak ve ölüm, sadece, Allah'a itaatten çıkan, Allah'ın emirlerine bile yüz çeviren kafirler içindir.

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 أَصْلَحَ أَعْمَالَهُمْ (1) وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
 وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ (2) ذَلِكَ يَأْنِ الَّذِينَ كَفَرُوا
 أَنْ يَبْغُوا الْبَاطِلَ - وَأَنْ - الَّذِينَ - آمَنُوا اتَّبِعُوا
 الْحَقَّ - مِنْ - رَبِّهِمْ - كَذَلِكَ - يَصْرُبُ - اللَّهُ -
 لِلنَّاسِ - أَمْثَالَهُمْ - (3) فَإِذَا لَقِيتُمْ - الَّذِينَ -
 كَفَرُوا فَصْرَبْ - الرَّقَابَ - حَتَّى إِذَا
 أَنْتَضَمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ - فَإِمَّا مِمَّا بَعْدُ
 وَإِمَّا فِدَاءً - حَتَّى تَصْغَ - الْحَرْبُ - أَوْ رَارَهَا
 ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرْنَا مِنْهُمْ وَلَكِنْ
 لِنَبْلُوْا بَعْضَكُمْ - بِبَعْضٍ - وَالَّذِينَ - قُتِلُوا فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ - فَلَنْ - يُضِلَّ - أَعْمَالَهُمْ - (4)
 سَيَهْدِيَهُمْ وَيُضْلِحَ بَالَهُمْ - (5) وَيُدْخِلُهُمْ -
 الْجَنَّةَ - عَرَّفَهَا لَهُمْ (6) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 إِنْ - تَنْصُرُوا اللَّهَ - يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ -
 أَقْدَامَكُمْ (7) وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ
 وَأَصْلَحَ أَعْمَالَهُمْ (8) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا
 أَنْزَلَ - اللَّهُ - فَأَحْبَطَ - أَعْمَالَهُمْ - (9) أَقَلَّمْ -
 يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ - فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ -
 عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 وَلِلْكَافِرِينَ - أَمْثَالُهَا (10) ذَلِكَ - بِأَنَّ - اللَّهَ -
 مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ - الْكَافِرِينَ - لَا
 مَوْلَى لَهُمْ (11)

47- MUHAMMED SURESİ

(Medine'de inmiştir. 38 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

- 1) Küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edip Allah'ın yolundan alıkoyanların amellerini boşa çıkarmıştır.
- 2) İman edip salih amel işleyenler ve Muhammed'e indirilene -ki o Rabblerinden gelen hakkın ta kendisidir- iman edenlerin ise günahlarını örtüp-bağışlar ve hallerini düzel-tip-ıslah eder.
- 3) İşte böyle; hiç şüphesiz, küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edenler batıla uymuşlar; ve hiç şüphesiz iman edenler Rablerinden olan hakka uymuşlardır. İşte Allah insanlara misallerini böyle açıklar.
- 4) Öyleyse küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edenlerle karşı karşıya geldiğiniz zaman, hemen boyunlarını vurun; sonunda onları iyice bozguna uğratıp zafer kazanınca da artık bağı sınıksız tutun. Bundan sonra ya bir lutuf olarak veya bir fideye. Öyle ki savaş ağırlıklarını bıraksın. İşte böyle; eğer Allah dilemiş olsaydı, elbette onlardan intikam alırdı. Ancak sizleri birbirinizle denemesi içindir. Allah yolunda öldürülenlerin ise kesin olarak amellerini boşa çıkarmaz.
- 5) Onları doğru yolu iletecek ve hallerini düzelterek.
- 6) Ve onları kendilerine tanıttığı cennete girdirecektir.
- 7) Ey iman edenler, eğer siz Allah'a yardım ederseniz, O da size yardım eder ve ayaklarınızı sağlamlaştırır.
- 8) Küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edenler ise, yüzükoyun düşüş onlara olsun; amellerini de boşa çıkartmıştır.
- 9) İşte böyle; çünkü onlar Allah'ın indirdiğini çirkin gördüler, bundan dolayı O da, onların amellerini boşa çıkardı.
- 10) Onlar, yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görünsünler. Allah onları yerle bir etti. O kafirler için de bunun bir ben-zeri vardır.
- 11) İşte böyle; çünkü Allah, iman edenlerin velisidir; kafirlerin ise velisi yoktur.

1) Allah'ın ayetlerini bile bile inkar edip İslam'dan yüz çevirenler ve insanların İslama girmelerine engel olanlar var ya, Allah onların yemek yedirmek, sıla-rahim yapmak, esirleri serbest bırakmak, komşulara iyi davranmak ve misafir ağırlamak gibi iyi amellerini boşa çıkarmış ve onları sevapsız saymıştır. Zira bu ameller Allah rızası için olmamıştır. Şirk ve küfür işleyenlerin iyi amelleri iptal olur.

2) Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde iman edip salih amel işleyenler Rableri tarafından Allah'ın rasulü Muhammed'e hak olarak indirdiği Kur'an ve sahih sünnetin hükümlerini, iman edilmesi gereken esasları şeksiz ve şüphesiz, kesin olarak kalple tasdik dil ile ıkrar edip, gereğince amel edenlerin, Allah geçmiş günah ve hatalarını silip yok etmiştir. Din ve dünyaları hususunda gidişatlarını, hal ve durumlarını iyileştirmiştir.

3) Kafirlerin amellerini boşa çıkartma, onların sapıklık yoluna girmeleri ve batılı hakka tercih etmelerinden dolayıdır. İman edenlere gelince, onlar hidayet yoluna girmişler ve Allah katından indirilmiş olan kitaba imana ve gerçeğe sarılmışlardır. İşte bu apaçık beyan gibi, Allah mü'min ve kafirlerden her iki grubun durumunu açık bir şekilde izah etti ki, insanlar ibret ve öğüt alsınlar.

4) Savaşta kafirleri yakaladığımızda, onları kılıçlarla boyunlarına vurarak, ekin biçir gibi biçin. Neticede onları hezimete uğratıp çokça öldürdüğünüz ve yaraladığınız ve onlarda size karşı koyacak güç kalmadığında onları esir alınız ve öldürmeyiniz. Onları esir alarak bağlarını sıkı bir şekilde bağladıktan sonra savaş aletlerini ve ağırlıklarını bırakmak suretiyle sona erince ve müslümanlar düşmanlarına karşı galip gelirse ya onlara lütufta bulunup, karşılığında mal almaksızın serbest bırakın, ya da onlardan, canlarına karşılık fideye alın. Fakat Allah, imanınızı denemek için, onlarla savaşmanızı emretti ki, samimi olarak iman edenin durumu diğerinden ayrılsın. Mü'minleri kafirlerle, kafirleri de mü'minlerle denemesi ve böylece mü'minlerden öldürülenlerin cennete, kafirlerden öldürülenlerin de cehenneme gitmesi için böyle yaptı. Allah yolunda şehid edilenler var ya! Allah onların amellerini kesinlikle boşa çıkarmaz. Aksine çoğaltır.

5) Salih ameli işlemeye muvaffak kılmak ve onları, iyiler yurdu cennete giden yola iletmek suretiyle, Allah, dünya ve ahirette kendilerine yarar sağlayacak şeyi, onlara gösterecek ve durumlarını düzelterek.

6) Onları, kendilerine açıklamış olduğu nimetler yurdu Cennete sokar. Allah Cenneti onlara o şekilde açıklamıştır ki, herbiri sanki yaratıldıklarından beri oralarda oturuyorlarmış gibi yerini bilir ve şaşırmadan evlerine giderler.

7) Ey Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde iman edip salih amel işleyenler! Siz Allah'ın dinine, Rasulü'ne ve mü'min kullarına yardım ederseniz, o da düşmanlarınıza karşı size yardım eder. Savaş yerlerinde sizi sabit kılar. Ayaklarınızı yere sağlam basmanızı sağlar.

8) Allah'ı ve ayetlerini inkar edenlere gelince, helak ve bedbahtlık onlara olsun. Allah onların amellerini boşa çıkartmıştır. Çabalarından hiç bir sonuç elde edemediler. Zira o ameller şeytana itaat uğrunda yapılmıştır.

9) Bu helak ve amelleri boşa çıkarma, onların, Allah'ın indirdiği Kur'an'dan ve Allah'ın o Kur'an'da indirdiği hükümler ve sorumluluklardan hoşlanmamalarından dolayıdır. Çünkü onlar şehve arzular ve zevk veren şeyler hususunda tembelliğe ve serbestliğe alışmışlardı. Dolayısıyla bu onlara zor ve ağır geldi. Böylece Allah, onların amellerini boşa çıkarıp giderdi. Çünkü amellerin kabulü için, iman şarttır. Halbuki şirk, ameli boşa çıkarıcıdır.

10) Şu müşrikler yeryüzünde dolaşmadılar mı ki, kendilerinden önce gelip geçmiş olan Ad, Semud, Lut kavmi ve diğer günahkar azgın milletlerin başlarına gelenleri görünsünler de ibret alsınlar. Yurtlarının kalıntıları, onlardan haber vermektedir. Allah onları yok etmiş ve onlara tahsis ettiği mal, evlat ve mülkünü kökünü kazımıştır. Sahip oldukları mal ve mülkler, bir enkaz yığını haline gelmiş, kendileri de bu enkazın altında kalıvermişlerdir. Bu korkunç akıbet ve yokedici azabın benzerleri de Mekke kafirlerini beklemektedir.

11) Bu, Allah'ın, inananların dostu ve yardımcı olmasındandır. Kafirlerle gelince, onların ne bir yardımcı vardır, ne de imdatlarına koşan bir kimse.

إِنَّ اللَّهَ - يُدْخِلُ - الَّذِينَ - آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ - تَجْرِي مِنْ - بِحْتِهَا
الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ - كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ - وَبَاكُلُونَ -
كَمَا تَأْكُلُ - الْأَنْعَامُ - وَالنَّارُ مَنُورَةٌ لَهُمْ (12)
وَكَايٍ - مِنْ - قَرْيَةٍ - هِيَ - أَشَدُّ قُوَّةً - مِنْ -
قَرْيَتِكَ - الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ - أَهْلَكْنَاهُمْ - فَلَا
تَاصِرَ لَهُمْ - (13) أَفَمَنْ - كَانَ - عَلَى بَيْتَةٍ -
مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زَيْنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا
أَهْوَاءَهُمْ - (14) مَثَلُ - الْجَنَّةِ - الَّتِي وُعدَ
الْمُتَّقُونَ - فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ - مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ
وَأَنْهَارٌ مِنْ - لَبَنٍ - لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ - وَأَنْهَارٌ
مِنْ - حَمَرٍ لَدَدٍ - لِلشَّارِبِينَ - وَأَنْهَارٌ مِنْ -
غَيْسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ - فِيهَا مِنْ - كُلِّ
الْفَرَسَاتِ - وَمَعْفَرَةٌ - مِنْ - رَيْهَمٍ - كَمَنْ - هُوَ
خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ
أَمْعَاءَهُمْ - (15) وَمِنْهُمْ مَنْ - يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ
جَنَنِي إِذَا حَرَجُوا مِنْ - عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ
أَوْثُوا الْعِلْمَ - مَاذَا قَالَ - آيُنَا أُولَئِكَ الَّذِينَ -
طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ
(16) وَالَّذِينَ - اهْتَدَوْا رَادَّهُمْ هُدًى وَأَتَاهُمْ
يَقْوَاهُمْ - (17) فَهَلْ - يَنْظُرُونَ - إِلَّا السَّاعَةَ
أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا قَالَى
لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ ذِكْرَاهُمْ (18) قَاعِلَمْ أَنَّهُ
لَا إِلَهَ - إِلَّا اللَّهُ - وَاسْتَغْفِرُ لِدَنبِكَ -
وَاللُّمُومِينَ - وَالْمُؤْمِنَاتِ - وَاللَّهُ يَعْلَمُ
مُتَقَلِّبَكُمْ وَمَتَوَاكُم (19)

12) Şüphesiz Allah iman edip salih amel işleyenleri alt-larından nehirler akan cennetlere girdirir. Küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edenler ise, faydalanırlar ve hay-vanların yemesi gibi yerler; ateş onlar için bir konakla-ma yeridir.

13) Seni sürüp-çıkarın memleketinden kuvvet bakımından daha üstün nice memleketler vardır ki, biz onları helak ettik. Kendileri için bir yardımcıları da yoktu.

14) Şimdi Rabbinden apaçık bir belge üzerinde bulunan kimse, kötü ameli kendisine süslü ve çekici gösterilmiş ve kendi hevalarına uyan kimseler gibi midir?

15) Muttakilere va'dedilen cennetin misali; içinde bozulmayan sudan nehirler, tadı değişmeyen sütten nehir-ler, içenler için lezzet veren şaraptan nehirler ve süzme baldan nehirler vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüşünden ve Rablerinden bir mağfiret vardır. Hiç ate-şin içinde daimi olarak kalan ve bağırsaklarını parça parça koparan kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu?

16) Onlardan kimi gelip seni dinler. Nitekim yanından çıkıp-gittikleri zaman, ilim verilenlere derler ki: "O biraz önce ne söyledi?" İşte onlar; Allah, onların kalplerini mühürlemiştir ve onlar kendi hevalarına uymuşlardır.

17) Hidayeti bulmuş olanlara gelince; hidayetlerini ar-tırmış ve takvalarını vermiştir.

18) Artık onlar kıyamet-saatinin kendilerine apansız gelmesinden başkasını mı gözlüyorlar? İşte onun işaret-leri gelmiştir. Fakat kendilerine geldikten sonra öğüt alıp-düşünmeleri onlara neyi sağlar?

19) Onun için bil ki; gerçekten Allah'tan başka hiç bir ilah yoktur. Hem kendi günahın, hem mü'min erkekler ve mü'min kadınlar için mağfiret dile. Şüphesiz Allah, sizin dönüp-dolaşacağınız yeri bilir, konaklama yerinizi de.

12) Allah inananları, içinde hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın işitmediği ve hiçbir insanın aklına gelmeyen nimetlerin bulunduğu Naim cennetlerine sokar. Dünyada inkar edenler, küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edenler ise, dünyanın hoş ve lezzetlerinden az denecek kadar sayılı günler faydalanır, hayvanlar gibi yerler. Karınlarını doyumaktan ve cinsel ilişkiden başka hiçbir şeyi düşünmezler. Onların ahiretteki yerleri ve yurtları içlerinde ebedi olarak kalacakları cehennemdir. Onların bu durumu, kesilmek ve boğazlanmak üzere olduklarından habersiz olarak o dünyanın mera ve ahırlarındaki ot ve yemleri yiyen hayvanların durumuna benzer.

13) Ey Muhammed! Seni Mekke'den çıkartarak Medine'ye hicrete zorlayan Mekkelilerden daha kuvvetli olan nice azgın ve zalim belde halkını çeşitli azaplarla yok ettik. Hiçkimse onlara yardım edemedi. Biz Mekkelilere de aynı şeyi yaparız.

14) Dini konusunda bir delil ve hüccet, bir sebat ve kesin inanç üzerine olan, Yalnızca Allah'a ibadet edip O'na hiçbir şeyi şirk koşmayan Muhammed ve ona tabi olan kimseler, çirkin ameli kendisine süslü gösterilen, böylece onu güzel gören ve sapıklığa dalıp neticede heva ve hevesini ma'bud edinen Ebu Cehil ve onun gibi olan kimseler gibi olur mu? Elbetteki bu iki grup birbirine benzemez.

15) Allah'ın, temiz kullarına va'dettiği ve takva sahibi hayırlı kulları için hazırladığı o enteresan cennetin durumu şöyledir: Orada misk dağından çıkan, tadı ve kokusu bozulmayan, rengi değişmeyen sudan nehirler vardır. Yine orada uzun süre durmakla ekşimeyen, dünyadaki sütlerin bozulması gibi bozulmayan, hayvanların memelerinden çıkmayan, son derece beyaz, tatlı ve yağlı süt akan nehirler vardır. Yine orada, içenlerin lezzet aldığı, sersemletmeyen, sarhoşluk vermeyen, tatlı şarap akan nehirler vardır. Yine orada kendisine bal mumu ve su artığı karışmamış, son derece saf, arıların karınlarından çıkmamış, rengi ve kokusu güzel bal akan nehirler vardır. Cennette her cins meyve ve yemişlerin her çeşidi onlarındır. Onlar için, bu güzel nimetlerden de öte, ruhi bir nimet vardır ki, o da, Allah'ın rahmetine, bağışlanması ve rızasına nail olmaktır. Artık bundan sonra Allah onlara asla kızmaz. Dünyadaki aksine cennette, yedikleri ve içtikleri şeyler hususunda onlardan yükümlülük kaldırılır. Zira dünya yiyecekleri ve içeceklerinden dolayı hesap ve ceza vardır. Ahiretteki nimetlerinden dolayı ise, ne hesap vardır, ne de ceza. İşte bu devamlı nimet içerisinde olan kimse, cehennemde ebedi kalan ve o içecekler yerine, son derece kaynar, sıcak su içirilen bu suyun, aşırı sıcaklıktan dolayı bağırsaklarını parçaladığı ve bunları arkalarından çıkardığı, onlara yaklaştığı zaman yüzlerini kızarttığı, kafa derilerini düşürdüğü kimse gibi olmaz.

16) Ey Muhammed! O münafıklardan ve kafirlerden Abdullah b. Ubeyy b. Selül, Rifaa b. Tabut, Haris b. Amr, Zeyd b. Salt ve Malik b. Duhşum adlı bir grup da vardır ki Cuma hutbesi verirken senin sözünü dinlerler. Nihayet senin meclisinden çıktıklarında İbn Abbas ve İbn Mesud gibi sahabe'nin alimlerine alay etmek amacıyla "Muhammed biraz önce ne dedi?" derler. Onun söylediğini anlamıyor ve ona aldırış etmiyorlardı. Onların bu tavırları yüzünden Allah onların kalplerini mühürlemiş ve batıl arzularının peşinden gitmişlerdir.

17) Takva sahibi mü'minlere gelince onlar, hakkı dinler, anlar ve bildiği ile amel eder. Allah onların hidayetini artırmış ve rüşdlerini ilham etmiştir. Allah'ın azabından sakınma yollarını bildirmiştir. Onları iman üzere yaşatmış ve iman üzere öldürmüştür.

18) Onlar gafil ve şaşkın bir halde iken kıyametin ansızın kopmasından başka bir şey mi bekliyorlar?! Kıyametin alametleri ve emareleri gelmiştir. Son nebinin gönderilmesi bu alametlerdendir. Kıyamet anı geldiğinde, pişmanlık ve tevbenin fayda vermediği bir zamanda onlar için öğüt almak nereden! Akıllarının başlarına gelmesi ne işe yarar?

19) Ey Muhammed! Sen Allah'tan başka ibadete layık ilah olmadığına dair bilinç üzere yürümeye devam et. Yalnızca Allah'a ibadet et. O'na hiç bir şeyi şirk koşma. Allah'tan başka ibadet edilen tüm sahte ilahları, tağutları reddet. Onlara azıcık dahi olsa meyletme. Onların bağışları ile uzlaşma. Onlara sadece islamı tebliğ et. Allah'dan hem kendin hem de mü'min erkek ve kadınlar için mağfiret dile. Allah dünyadaki gece-gündüz, gizli-açık tüm faaliyetlerinizi ve ahirette varacağınız yeri bilir; o halde ahiret günü için azık hazırlayınız.

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ

فَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ- رَأَيْتَ- الَّذِينَ- فِي قُلُوبِهِمْ- مَرَضٌ- يَنْظُرُونَ- إِلَيْكَ- تَطَرَّ الْمَغْشَى- عَلَيْهِ- مِنْ- الْمَوْتِ- فَأُولَى لَهُمْ- (20) طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ قُلُوا صَدَقُوا اللَّهُ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ (21) فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ- وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ- (22) أُولَئِكَ- الَّذِينَ- لَعَنَهُمُ- اللَّهُ- فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ (23) أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ- الْقُرْآنَ- أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا (24) إِنَّ- الَّذِينَ- ارْتَدَّوْا عَلَى أَدْبَارِهِمْ- مِنْ- بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ- الْهُدَى الشَّيْطَانُ- سَوَّلَ لَهُمْ- وَأَقْلَى لَهُمْ- (25) ذَلِكَ- بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَبَطْنَعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ- إِسْرَارَهُمْ (26) فَكَفَى- إِذَا تَوَفَّيْتُهُمُ- الْمَلَائِكَةُ- يَصْرُيُونَ- وَجُوهَهُمْ- وَأَدْبَارَهُمْ- (27) ذَلِكَ- بِأَنَّهُمْ- اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ- (28) أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ- فِي قُلُوبِهِمْ- مَرَضٌ- أَنْ- لَنْ- يُخْرِجَ- اللَّهُ-

20) Samimi mü'minler cihadı sevdikleri ve savaşına dışlandıkları için "İçinde cihad emri bulunan bir sure inse ya!" derler. Ey Muhammed! Savaş emredildiğini apaçık ifade eden, hükmü muhkem olup heskedilmeyen bir sure indirildiğinde kalplerinde kuşku ve nifak bulunan münafıkların, korkaklık ve sabırsızlıklarından dolayı, gözleri dikilmiş bir halde, sana baktıklarını görürsün. Onların bakışı, ölümün yaklaşmasından dolayı, kendisine baygınlık gelen kimsenin bakışına benzer. Korkaklıkları ve münafıklıkları yüzünden yok olasılar! Onların vay haline! Onlar layık oldukları cezayı mutlaka alacaklardır.

21) Ey Muhammed! Onlara yakışan, onlar için daha iyi ve daha güzel olan şey, sana samimi olarak itaat etmek ve güzel söz söylemektir. Savaş farz olup da ona çıkmak ciddiye bindiği zaman eğer niyetlerinde samimi olsalar ve doğruluk ve kesin inançla Allah'a verdikleri sözü yerine getirip seninle birlikte Allah yolunda cihad etselerdi, bu, onlar için serkeslik ve isyandan dünyada ve ahirette daha hayırlı olurdu.

22) Menfaatleriniz gereği göstermelik olarak zahiren bağlı olduğunuz İslam'dan yüz çevirseniz veya İslam toplumunda toplumu yönetme makamına gelirseniz belki de isyan etmek, haksız yere adam öldürmek ve akrabalık bağlarını kesmek suretiyle, cahiliyye döneminde yaşadığınız, yani fesat çıkardığınız duruma döneceksiniz, öyle mi?!

23) Bile bile haktan yüz çevirdiği için onlar, Allah'ın, rahmetinden kovup uzaklaştırdığı kimselerdir. Allah, küfürde ısrar ettiklerinden hakkı dinlememeleri için kulaklarını sağır, hidayet yolunu bulmamaları için kalplerini kör etti. Artık onlar doğru yolu bulamazlar. Bu duruma düşmelerinin sebebi kendileridir. Allah adildir, kimseye zerre kadar zulmetmez.

24) İçindeki öğütleri ve yasakları görebilmeleri için Kur'an'ı düşünmeye ve anlamaya çalışmıyorlar mı ki, içinde bulundukları helak edici tehlikelere düşmesinler. Bilakis onların kalpleri işledikleri günahlar yüzünden katılaşmış ve kararmıştır. Sanki demir kilitlerle kilitlenmiştir. Artık onlara ne nur girebilir, ne de iman.

25) Allah'a ve Rasul'üne iman ettikten, apaçık deliller ve mucizeler sayesinde kendilerine hidayet yolu açıkça görüldükten sonra münafıklıkları sebebiyle inkara dönenler var ya, işte, şeytan onlara bu işi güzel gösterdi ve onları hayallerle ve uzun ömür, zengin ve mutlu bir hayat sürme ümidiyle aldattı.

26) Bu aldatma, onların, haset ve kıskançlıklarından dolayı Allah'ın indirdiği Kur'an'dan hoşlanmayan müşriklere ve yahudilere, "Rasule düşman olma, cihaddan geri durma, o hususta müslümanları engelleme ve benzeri hususlarda bize verdiğiniz emirlerin bir kısmında ileride size itaat edeceğiz. Ayrıca sizin hakkınızda bir şeyler duyarsak size bildireceğiz. Sizin menfaatlerinizi koruyacağız. Aleyhinize hüküm çıkmaması için çalışacağız." demelerinden dolayıdır. Yüce Allah onların gizlediklerini, tuzak, hile, İslama ve müslümanlara karşı hazırladıkları komploları bilir. Rasul'e ve mü'minlere bildirir. Onlara yaptıklarının cezasını mutlaka verecektir.

Bu ayet bize iletir dahi olsa küfür veya şirki gerektiren bir fiili yapmayı düşünenin kişiyi İslam milletinden çıkaracağını, mürted yapacağını bildirmektedir. İslam dini oyuncak değildir. Bu dine giren kişinin samimiyetle şirk ve küfürden uzaklaşması gerekir.

27) Ölüm meleği ve yardımcıları olan azap melekleri, ellerindeki demir sopalarla onların yüzlerine ve sırtlarına vurarak canlarını almak için geldiklerinde ve kabirde onlara azap ettiklerinde halleri nasıl olacak?!

28) Bu azap onların nifak yoluna girmeleri, iman, cihat ve diğer Allah'ı razı edecek itaatlardan hoşlanmamaları yüzündendir. Böylece Allah, onların, mü'min iken yaptıkları iyi amellerini boşa çıkardı. Bu amellerin onlara hiç bir faydası olmaz. Çünkü şirk, küfür ve irtidat salih amelleri iptal eder. Aynı şekilde iman da geçmişteki şirk, küfür ve diğer günahları siler.

29) Kalplerinde şüphe, nifak ve kin bulunan münafıklar, durumlarını Allah'ın, Rasul'e ve mü'minlere açıklamayacağını mı sanıyorlar?

20) İman edenler derler ki: "Bir sûre indirilmeli değil miydi?" Fakat, içinde savaş zikri geçen bir sûre indirildiği zaman, kalplerinde hastalık olanların, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş olanların bakışı gibi sana baktıklarını görürsün. Oysa onlara evla:

21) İtaat ve ma'ruf sözdü. Fakat iş, kesinlik ve kararlılık gerektirdiği zaman, şayet Allah'a sadakat gösterse-lerdi, şüphesiz onlar için daha hayırlı olurdu.

22) Demek, iş başına geçip yönetimi ele alırsanız hemen yeryüzünde fesat çıkaracak ve akrabalık bağlarınızı koparıp parçalayacaksınız, öyle mi?

23) İşte böyleleri Allah'ın kendilerini lanetlediği, sağır-laştırdığı ve gözlerini kör ettiği kimselerdir.

24) Öyle olmasa Kur'an'ı iyiden iyiye düşünmezler miydi? Yoksa bir takım kalpler üzerinde kilitler mi vurulmuş?

25) Şüphesiz kendilerine hidayet açıkça belli olduktan sonra, gerisi geri dönenleri, şeytan kıskırtmış ve uzun emellere kaptırmıştır.

26) İşte böyle; çünkü gerçekten onlar, Allah'ın indirdi-ğini çirkin karşılayanlara dediler ki: "Size bazı işlerde itaat edeceğiz." Oysa Allah sakladıkları şeyleri biliyor.

27) Öyleyse melekler, yüzlerine ve arkalarına vura vura canlarını aldıkları zaman nasıl olacak?

28) İşte böyle; çünkü gerçekten onlar, Allah'ı gazablan-dıran şeye uydular ve O'nu razı edecek şeyleri çirkin karşıladılar; bundan dolayı amellerini boşa çıkardı.

29) Yoksa kalplerinde hastalık bulunanlar, Allah'ın kinlerini hiç çıkarmayacağını mı sandılar?

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ ۚ

بِسِيمَاهُمْ وَلَيَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ (30) وَلَتَبْلُوَنَّهُمْ

حَتَّى تَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ ۚ

وَالصَّابِرِينَ وَتَبْلُوا أَخْبَارَكُمْ (31) إِنَّ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

وَشَاقُوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ

لَهُمْ الْهُدَىٰ لَنْ يَصُرُوا لِلَّهِ ۚ يَنْبِئَا

وَسَيُخِيطُ أَعْمَالَهُمْ (32) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ (33) إِنَّ الَّذِينَ

كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ

مَاتُوا وَهُمْ كَافِرٌ قَلْبًا يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ

(34) فَلَا تَهْنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ

وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ ۚ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ

يَتَرَكَكُمْ أَعْمَالَكُمْ (35) إِنَّمَا الْحَيَاةُ

الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَاْنِ ۚ يُؤْمِنُوا وَتَتَّبِعُوا

يُؤْتِكُمْ أَجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ

(36) إِنَّ يَسْأَلْكُمْوَهَا فَيُخْفِكُمْ تَبَخَّلُوا

وَيُخْرِجْ أَصْعَاتَكُمْ (37) هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ

تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ

فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلْ وَمِنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا

يَبْخُلُ عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ

الْفُقَرَاءُ ۚ وَالَّذِينَ يَبْخُلُونَ سَيُخْضِرُونَ

الْأَعْنَاقَ ۚ وَالَّذِينَ يَبْخُلُونَ سَيُخْضِرُونَ

الْأَعْنَاقَ ۚ وَالَّذِينَ يَبْخُلُونَ سَيُخْضِرُونَ

الْأَعْنَاقَ ۚ وَالَّذِينَ يَبْخُلُونَ سَيُخْضِرُونَ

الْأَعْنَاقَ ۚ وَالَّذِينَ يَبْخُلُونَ سَيُخْضِرُونَ

الْأَعْنَاقَ ۚ وَالَّذِينَ يَبْخُلُونَ سَيُخْضِرُونَ

الْأَعْنَاقَ ۚ وَالَّذِينَ يَبْخُلُونَ سَيُخْضِرُونَ

الْأَعْنَاقَ ۚ وَالَّذِينَ يَبْخُلُونَ سَيُخْضِرُونَ

الْأَعْنَاقَ ۚ وَالَّذِينَ يَبْخُلُونَ سَيُخْضِرُونَ

الْأَعْنَاقَ ۚ وَالَّذِينَ يَبْخُلُونَ سَيُخْضِرُونَ

الْأَعْنَاقَ ۚ وَالَّذِينَ يَبْخُلُونَ سَيُخْضِرُونَ

الْأَعْنَاقَ ۚ وَالَّذِينَ يَبْخُلُونَ سَيُخْضِرُونَ

الْأَعْنَاقَ ۚ وَالَّذِينَ يَبْخُلُونَ سَيُخْضِرُونَ

الْأَعْنَاقَ ۚ وَالَّذِينَ يَبْخُلُونَ سَيُخْضِرُونَ

الْأَعْنَاقَ ۚ وَالَّذِينَ يَبْخُلُونَ سَيُخْضِرُونَ

الْأَعْنَاقَ ۚ وَالَّذِينَ يَبْخُلُونَ سَيُخْضِرُونَ

الْأَعْنَاقَ ۚ وَالَّذِينَ يَبْخُلُونَ سَيُخْضِرُونَ

الْأَعْنَاقَ ۚ وَالَّذِينَ يَبْخُلُونَ سَيُخْضِرُونَ

الْأَعْنَاقَ ۚ وَالَّذِينَ يَبْخُلُونَ سَيُخْضِرُونَ

الْأَعْنَاقَ ۚ وَالَّذِينَ يَبْخُلُونَ سَيُخْضِرُونَ

30) Eğer biz dilersek, sana onları elbette gösteririz, böylelikle onları simalarından tanırsın. Andolsun, sen onları, sözlerin söyleniş tarzından da tanırsın. Şüphesiz Allah, amellerinizi bilir.

31) Andolsun, biz sizden mücahidlerle sabredenleri bi-linceye kadar, deneyeceğiz ve haberlerinizi sınayacağız

32) Şüphesiz küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edenler, Allah'ın yolundan alıkoyanlar ve kendilerine hidayet açıkça belli olduktan sonra Rasûl'e karşı gelip-zorluk çıkaranlar, kesin olarak Allah'a hiçbir şeyle zarar vere-mezler. Onların amellerini boşa çıkaracaktır.

33) Ey iman edenler, Allah'a itaat edin, Rasûl'e itaat edin ve amellerinizi boşa çıkarmayın.

34) Şüphesiz küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edenler, Allah'ın yolundan alıkoyanlar, sonra ölenler; işte Allah onlara kesinlikle mağfiret etmeyecektir.

35) Öyleyse siz, üstün iken, barışa çağırarak suretiyle gevşekliğe düşmeyin. Şüphesiz Allah sizinle beraberdir; amellerinizi asla eksiltmez.

36) Gerçekten dünya hayatı bir oyun ve bir eğlencedir. Eğer iman ederseniz ve sakınırsanız, ecirlerinizi verir ve mallarınızı da istemez.

37) Eğer sizden onları istese ve bu hususta sizi zora koşsa, o takdirde cimrilik ederseniz, bu da kinlerinizi açığa çıkarır.

38) İşte siz böylesiniz; Allah yolunda infak etmeye çağırılıyorsunuz; buna rağmen bazıları cimrilik ediyor. Kim cimrilik ederse, artık o, ancak kendi nefesine cimri-lik eder. Allah ise Ganiyy'dir; fakir olan sizlersiniz. Eğer siz yüz çevirecek olursanız, sizden başka bir kav-mi getirir. Sonra onlar sizin benzeriniz de olmazlar.

30) Ey Muhammed! İsteseyle onları sana gösterirdik de sen onları alametlerinden tanırdın. Fakat Allah, onlara ve müslüman akrabalarına acıdığı için halkı tevli ediyor diye onları sakın göstermeyip gizli tuttu. Ey Muhammed! Sen münafıkları, konuşma üslupları ve sözlerinin manasından mutlaka tanırsın. Onları sözleri ve sözleri ile yaptıkları tarzden bilirsin. Onlar konuşurken mutlaka müslümanların durumunu düşünerek onları davranışlarını değiştirir. Amellerinizden hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz. Maksadınıza göre, onların karşılığını size verir.

31) Ey insanlar! Allah yolunda cihad edenleri ve cihadın güçlüğüne sabredenleri bilip ortaya çıkarıncaya kadar sizi cihad ve diğer zor yükümlülüklerle mutlaka imtihan edeceğiz. Amellerinizin iyisini ve kötüsünü birbirinden ayırmamız için bunu yapacağız.

32) Delil ve mucizelerle, Rasulün doğruluğu ve Allah'ın rasulü olduğunu anladıktan sonra Allah'ın ayetlerini inkar eden, insanların müslüman olmasını engelleyen ve Rasule itaatı bırakıp ona düşmanlık edenler var ya, onlar inkarları ve engellemeleriyle, Allah'a hiçbir zarar veremezler. Allah onların tüm hayırlı amellerini boşa çıkaracaktır. Ahirette onların sevabını göremeyeceklerdir.

33) Ey Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde iman edip salih amel işleyenler! Allah'ın ve Rasulünün emirlerine kayıtsız şartsız teslim olun, tüm gücünüzle itaat edin, onlara sarılın. O kafir ve münafıkların amellerini boşa çıkardıkları şirk, küfür, nifak, kendini beğenme ve riya gibi şeylerle amellerinizi boşa çıkarmayın. İman ve itaatte kararlı olun. Batıla sapmayın.

34) İman ettikten sonra Allah'ın ayetlerini inkar edip, insanları hidayet ve iman yolundan alıkoyanlar, İslam'a girmelerini engelleyenler, sonra da kafir olarak ölenler var ya, Allah onları hiçbir durumda asla bağışlamayacaktır.

35) Kafirlerle savaşmanızda zaafa kapılıp, gevşeklik yapıp da onları sulha ve anlaşmaya çağırmayın. Mü'min olduğunuz için, üstün ve galip olan, düşmanını ezerek olan siz olduğunuz halde böyle yapmayın. Allah, yardım ve zaferiyle, sizin yanınızdadır. Amellerinizin sevabından hiçbir şeyi size eksik vermez. Aksine lütfukar davranarak fazlasını verir.

36) Dünya hayatı, sadece geçici ve fani bir hayattır. Kararı ve sebatı yoktur. Çocukların oyalandığı oyun ve eğlenceye benzer. Ahiret hayatı ise sonsuz bir hayattır. Öyleyse dünya sevgisi ve onda bulunan lezzetli ve iştah çekici şeylere düşkünlüğün, gazadan korkmaya ve cihaddan geri durmaya sebep olması doğru olmaz. Allah'a O'nun istediği ve razı olduğu şekilde inanır, O'na karşı sorumluluğunuzun bilincinde olarak, Allah'ın emirlerini yerine getirip yasaklarından kaçınmak suretiyle O'nun azabından sakınırsanız, amellerinizin sevabını size tam olarak verir ve sizden bütün malınızı harcamanızı istemez. Aksine mallarınızın bir kısmını Allah yolunda zekat ve sadaka olarak harcamanızı ister ki malınızın kiri arınsın ve size sevap yazılsın.

37) Dünya hayatına aşırı bir şekilde bağlanır, mallarınızın hepsini ister ve onun bir kısmını Allah yolunda harcamanız hususunda cimrilikle ısrar ederseniz Allah, kalplerinizdeki cimriliği ve hayır için mal harcamaktan hoşlanmadığınızı, ayrıca İslam dinine yönelik kinlerinizi ve düşmanlıklarınızı ortaya çıkarır.

38) Ey insanlar! Siz, Allah yolunda harcama yapmaya çağırılıyorsunuz. Kuşkusuz siz, gücünüzün yettiği şeylerle yükümlüsünüz. Sizden öylesi vardır ki, cimrilik edip Allah yolunda harcamaz. Kim, Allah yolunda harcamayıp cimrilik ederse, cimrilüğünün zararı ona aittir. Çünkü cimrilik sevap ve mükafattan onu alıkoyar. Allah'ın sizin harcamalarınıza ihtiyacı yoktur. Mallarınıza muhtaç değildir. Siz ise ona muhtaçsınız. Şirki ve küfrü İslam'a tercih edip İslam dininden irtidat ederek Allah'a itaatten ve emirlerine uymaktan yüz çevirirseniz, yerinize Allah'a sizden daha itaatli olacak başka bir kavim getirir. Sonra Allah yolunda harcama hususunda sizin gibi cimri olmazlar. Bilakis onlar cömert ve ikram sahibi kişiler olur. Kendilerinden istenenleri yapmakta sizden daha çabuk olurlar. Onların İslam'dan dönmeleri sözkonusu olmaz.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا (1) لِيُغْفِرَ لَكَ
 اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ
 وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا
 مُسْتَقِيمًا (2) وَيَبْصُرَكَ اللَّهُ تَضَرًّا
 عَزِيزًا (3) هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ
 فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا
 مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا (4)
 لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
 وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ
 اللَّهِ قَوْلًا عَظِيمًا (5) وَيُعَذِّبَ
 الْمُتَافِقِينَ وَالْمُتَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
 وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنًّا
 بِالسَّيِّئَةِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَعَصَبَ
 اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ
 وَسَاءَتْ مَصِيرًا (6) وَلِلَّهِ جُنُودُ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
 حَكِيمًا (7) إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا
 وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا (8) لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ
 وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ
 بُكْرَةً وَأَصِيلًا (9)

48- el-FETİH SURESİ

(Medine’de inmiştir. 29 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah’ın adıyla...

- 1) Şüphesiz, biz sana apaçık bir fetih verdik.
- 2) Öyle ki, Allah, senin geçmiş ve gelecek günahını bağışlasın, üzerindeki nimetini tamamlasın ve seni dos-doğru bir yola iletсин.
- 3) Ve Allah, sana üstün ve onurlu bir zaferle yardım et-sin.
- 4) Mü’minlerin kalplerine, imanlarına iman katıp-artır-sınlar diye, güven duygusu ve huzur indiren O’dur. Göklerin ve yerin orduları Allah’ındır. Şüphesiz Allah Alîm ve Hakîm olandır.
- 5) Mü’min erkekleri ve mü’min kadınları, içinde daimi kalıcılar olmak üzere, altından nehirler akan cennetlere girdirmesi ve kötülüklerini örtüp bağışlaması içindir. İşte bu, Allah katında büyük kurtuluş ve mutluluktur.
- 6) Bir de; Allah hakkında kötü bir zan ile zanda bulu-nan münafık erkeklerle münafık kadınları ve müşrik er-keklerle müşrik kadınları azablandırması için. O kötü-lük çemberi, tepelerine insin. Allah, onlara karşı gazab-lanmış, onları lanetlemiş ve onlara cehennemi hazırla-mıştır. Varacakları yer ne kötüdür.
- 7) Göklerin ve yerin orduları Allah’ındır. Şüphesiz Al-lah Azîz ve Hakîm olandır.
- 8) Şüphesiz biz seni bir şahid, bir müjdeleyici ve bir uyarıcı olarak gönderdik.
- 9) Ki Allah’a ve Rasulü’ne iman etmeniz, O’nu savu-nup-desteklemeniz, O’nu en içten bir saygıyla-yücelt-meniz ve sabah akşam O’nu tesbih etmeniz için.

FETİH SURESİ

1) Ey Muhammed! Sana Mekke’nin, Hayber’in ve diğer şehirlerin fethini, bilek gücü ile apaçık bir fetih olarak nasip ettik. Düşmanlarına karşı, senin lehine apaçık bir fetihle hükmettik. Bu ayet, Rasulullah Hudeybiye yılında Mekke’den dönerken inmiştir. İbn Kesir gibi bazı müfessirlere göre buradaki fetihten maksat Hudeybiye anlaşmasıdır. Çünkü Biatu’r-Rıdvan, Rasulullah’ın Kureyş’le yaptığı barış ve bir çok kimsenin İslam’a girmesi ve benzeri diğer büyük olaylar bu anlaşma neticesinde meydana gelmiştir.

2) Ey Muhammed! Rabbin, makamının yüceliğinden, daha iyi olanı yapmamanı dolaylı sende meydana gelmiş ve gelecek bütün kusurları bağışlamak, dini yüceltmek ve cihadla onun ışığını yükseltmek suretiyle sana olan nimetini tamamlamak ve senin için gönderdiği yüce din ile seni Naim cennetlerine götüren dosdoğru yola iletmek için bu fethi sana nasip etti.

3) Ve bunu, düşmanlarına karşı, sana güçlü ve sağlam bir zafer nasip etmek için yaptı. Bu zaferde izzet ve üstünlük vardır. Bu zafer sana, hem dünya hem de ahiret üstünlüğünü kazandıracaktır.

4) O Yüce Allah, Hudeybiye’de Mekkelî müşriklere karşı savaşmak üzere Rasulullah’a biat eden mü’minlerin kalplerine huzur ve sükun verendir. İnancın ve gaybı pek iyi bilen Allah’a tevekkülün kalplerde yerleşmesi suretiyle, kesin inançlarının daha da artması ve tasdiklerinin daha da kuvvetlenmesi için böyle yaptı. Melekler, cinler, hayvanlar ve helak edici gürültüler, zelzeleler, yere batmak, suda boğulmak gibi göklerin ve yerin bütün orduları Yüce Allah’ındır. Bu ordular sayılamayacak ve mağlup edilemeyecek kadar çoktur. Allah onları dilediğine musallat kılar. Şüphesiz Allah, yarattıklarının hallerini pek iyi bilen, takdir ve tedbirinde hüküm ve hikmet sahibi olandır. Eğer Allah onların üzerine bir tek melek gönderse, büyük çoğunluğunu helak ederdi. Fakat o, kullarına cihadı farz kıldı. Çünkü cihadda kesin bir delil ve derin bir hikmet vardır. Allah, kendi yolunda cihad eden kimseye ya şehidliği ya da gazi olup ganimet elde etmeyi vaatmiştir.

5) Allah cihadları ve itaatlarından dolayı mü’min erkekleri ve mü’min kadınları, hata ve günahlarını silmesi için, içinde ebedi bir şekilde kalacakları, sudan süttten, şaraptan ve baldan nehirler akan cennetlere, güzel bağlara ve bahçelere soksun diye böyle yaptı. İşte bu cennetlere sokulma ve günahların bağışlanması Allah katında büyük bir kazanç ve mutluluktur. Bundan daha büyük kazanç olmaz. Çünkü cennet nimetlerinden öteye nimetler yoktur. Cennet nimetleri dünya nimetleri ile kıyaslanamayacak derecede güzeldir.

6) Aynı zamanda Rableri hakkında kötü zanda bulunan münafıklarla müşrikleri cezalandırmak için böyle yaptı. Onlar, Yüce Allah’ın, rasulüne ve mü’minlere yardım etmeyeceğini; müşriklerin, tüm müslümanların kökünü keseceklerini sanıyorlardı. Düşündükleri kötü şey ve mü’minler için bekledikleri helak ve ölüm başlarına gelsin! İnkırları ve münafıklıkları yüzünden Yüce Allah onlara kızmış ve onları rahmetinden uzaklaştırmıştır. Onlar için ahirette alevli bir ateşi yani cehennemi hazırlamıştır. Sapık ve münafıklar için orası dönüp varılacak ne kötü bir yerdir!

7) Göklerde ve yerdeki ordular Allah’ındır. Allah mülk ve saltanatında güçlüdür, yaptığında ve idaresinde hikmet sahibidir. Yüce Allah mü’minlere yardım için rahmet ordularını, kafirleri helak etmek için de azap ordularını indiriyor.

8) Ey Muhammed! Seni kıyamet gününde bütün insanlara bir şahid, iman edip salih amel işleyenleri cennetle müjdeleyici, inkar edip günah işleyenleri de cehennem azabıyla korkutucu olarak gönderdik.

9) Ey insanlar! Rasulü gönderdik ki Rabbinize ve rasulünüze hakkıyla iman edip şek ve şüphe karışmaksızın kesin bir şekilde inanassınız. O rasule hürmet ve tazim ile birlikte işini yüce tutassınız. Rabbinizi de sabah akşam namazla, zikirle, tesbihle noksan sıfatlardan tenzih edersiniz ki kalp her an Allah ile beraber olsun.

يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ يَكَثُ فَاثِمًا
يُنْكَثُ. عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْقَى بِمَا
عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا
(10) سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ- مِنْ-
الْأَعْرَابِ- شَعَلْتُمَا أَمْوَالَنَا وَأَهْلُونَا
فَاسْتَعْفِفْنَا لَبَا يَقُولُونَ- بِالسَّيِّئَةِ مَا
لَيْسَ- فِي قُلُوبِهِمْ- قُلْ- فَمَنْ يَمْلِكُ-
لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ صَرًّا
أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ- كَانَ- اللَّهُ- بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرًا (11) بَلْ طَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ
يَقْلِبَ- الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ- إِلَى
أَهْلِيهِمْ- أَبَدًا وَرَبَّنَّ- ذَلِكَ- فِي قُلُوبِكُمْ-
وَطَنَنْتُمْ ظَنَّنَا السَّوْءَ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا
(12) وَمَنْ- لَمْ يُؤْمِنْ- بِاللَّهِ- وَرَسُولِهِ
فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ- سَعِيرًا (13)
وَاللَّهُ- مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ- يَعْفِرُ
لِمَنْ- يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ- مَنْ- يَشَاءُ وَكَانَ-
اللَّهُ- عَفُورًا رَحِيمًا (14) سَيَقُولُ
الْمُخَلَّفُونَ- إِذَا انْطَلَقْتُمْ- إِلَى مَعَانِمِ-
لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ- يُرِيدُونَ- أَنْ-
يَبْذُلُوا كَلَامَ- اللَّهِ- قُلْ- لَنْ- تَتَّبِعُونَا
كَذَلِكَ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُوا
بَلْ- تَحْسُدُونَنَا بَلْ- كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ- إِلَّا
قَلِيلًا (15)

10) Şüphesiz sana biat edenler, ancak Allah'a biat etmişlerdir. Allah'ın eli, onların ellerinin üzerindedir. Şu halde, kim ahdini bozarsa, artık o, ancak kendi aleyhine ahdini bozmuş olur. Kim de Allah'a verdiği ahdine ve-fa gösterirse, artık O da, ona büyük bir ecir verecektir.

11) Bedevilerden geride bırakılanlar, sana diyecekler ki: “Bizi mallarımız ve ailelerimiz meşgul etti. Bundan dolayı bizim için mağfiret dile.” Onlar kalplerinde ol-mayan şeyi dilleriyle söylüyorlar. De ki: “Şimdi Allah size bir zarar isteyecek ya da bir yarar dileyecek olsa, sizin için Allah'a karşı kim herhangi bir şeyle güç yetirebilir? Hayır, Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.”

12) Hayır, siz Rasul'ün ve mü'minlerin, ailelerine ebe-di olarak bir daha dönmeyeceklerini zannettiniz; bu, kalplerinizde çekici kılındı ve kötü bir zan ile zanda bu-lundunuz da yıkıma uğramış bir toplumdunuz.

13) Kim Allah'a ve Rasul'üne iman etmezse, gerçekten biz, kafirler için çılgınca yanan bir ateş hazırlamışızdır.

14) Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır; dilediğine mağfiret eder, dilediğini azablandırır. Şüphesiz Allah Ğafür ve Rahim olandır.

15) Geride bırakılanlar, siz ganimetleri almaya gittiğiniz zaman diyeceklerdir ki: “Bizi bırakın da sizi izleyelim.” Onlar, Allah'ın kelamını değiştirmek istiyorlar. De ki: “Siz, kesin olarak bizim izimizden gelemezsiniz. Allah, daha önceden böyle buyurmuştur.” Bunun üzerine: “Hayır, bizi kısıkanıyorsunuz.” diyecekler. Hayır, onlar pek az anlayan kimselerdir.

10) Ey Muhammed! Hudeybiye'de Allah'ın razı olacağı bir şekilde Semure ağacının altında “Biatu'r-Rıdvan” da Mekkeli müşriklerle savaşağına ve savaştan kaçmayacaklarına dair sana biat eden 1400 mü'min var ya, onlar, gerçekte Allah'a biat etmişlerdir. Çünkü onlara cihadi emreden ve karşılığında ödül vaad eden Allah'tır. Bu nedenle bu anlaşma görünüşte seninle yapılmış da gerçekte Allah ile yapılmıştır. Allah'ın eli o biatı yapanların ellerinin üzerindedir. Allah ilmiyle onlarla beraberdir, sözlerini işitir, yerlerini görür, içlerini ve dışlarını bilir. Yardım ve desteği mü'minlerdedir. Kim yaptığı biatı bozarsa, mü'minlerle birlikte savaştan kaçarsa, onun bozmasının zararı kendi aleyhine olur. Çünkü o Rabbi ile yaptığı ahdi bozması ve O'na verdiği sözden dönmesi sebebiyle kendisine cenneti haram kılmış ve sürekli azaba sokmuştur. Kim ahdini yerine getirirse Allah ona bol sevap, yani iyiler yurdu cenneti verecektir.

11) Ey Muhammed! Hudeybiye yılında, Medine civarında yaşayan bedevilerden Ğıfar, Müzeyne, Cüheyne, Dil ve Eşca kabilelerinden umre yapmak amacıyla Mekke yolculuğuna seninle birlikte çıkmaktan korkan o münafıklar sana diyecekler ki, “Mal ve çocuklarımız bizi seninle beraber sefere çıkmaktan alıkoymdu. Bizim için Allah'tan başı dileyelim! Çünkü bizim geri kalıp sefere çıkmamız isteyecek değil, bir zaruretten dolayıdır.” Onlar kalplerinde gizlediklerinin aksini dilleriyle söylüyorlar. Onlar, mazeret gösterme ve mağfiret dileme hususunda yalancıdırlar. Çünkü onlar bunu doğru olduklarından ve tevbe ettiklerinden değil, riya olarak söylediler. Ey Muhammed! Onlara de ki: “Allah, size mağlubiyet gibi zarar verecek veya zafer ve ganimet gibi fayda sağlayacak bir şeyin gelmesini isterse onun dilemesi ve hükmünden sizi kim koruyacak? Hayır, iş sizin iddia ettiğiniz gibi değildir. Bilakis Yüce Allah, kalplerinizdeki yalan ve münafıklıktan haberdardır. Size gereken cezayı verecektir.”

12) Ey Münafıklar! Aslında siz, Muhammed ve ashabının asla Medine'ye geri dönmeyeceklerini sanmıştınız. Bu sapıklık sizin gönüllerinize güzel gösterildi de, mü'minlerin tamamen öldürülüp yok edileceklerini ve hiçbirinin geri dönmeyeceğini zannettiniz. Böylece, Allah katında mahvolan, yok olan ve Allah'ın öfke ve azabına müstehak bir topluluk oldunuz.

13) Kim ihlas ve sadık imanla, Allah ve Rasulüne iman etmezse bilsin ki biz, kafirler için çılgın alevli ve ebedi bir ateş hazırladık.

İman: Kur'an ve sahih sünnette zikredilen ve inanılması zaruri olan şeylerin manasını bilmek, şeksiz şüphesiz bir şekilde kesin olarak kalple tasdik, dille ıkrar etmek, bu bildirilen şeyler gereğince amel edip bu şeylerin aksine hareket etmemek ve bu şeyleri bozacak inanç, söz ve hareketlerden uzak durmaktır.

14) Göklerde ve yerde ne varsa, hepsi yüce olan Allah'ındır. O her şeyde dilediği gibi tasarrufta bulunur. O, dilediği kuluna merhamet, dilediğine de azap eder. Şüphesiz Allah, bağışlaması bol, rahmeti çok olandır. Allah hidayeti hakedene verir. Müşrik ve kafirlere azap eder. Allah'ın dilemesi adalet sıfatına zıt değildir. Ancak insanların dilemesinde keyfîlik görülür. Allah için böyle bir şey söz konusu olamaz. Allah kimseye zerre miktarı haksızlık etmez. Allah'ın her şeyi bilip yazması ezeli ve kadim ilminden dolayıdır. Bilme tesir etme değildir. Allah'ın dilemesi sevmesi, razı olması demek değildir. Allah şerri dilemiştir, fakat rızası yoktur.

15) Rasulullah ile beraber Hudeybiye anlaşmasına çıkmayan bedeviler, siz Hayber ganimetlerini almak için gittiğinizde “Bırakın bizi de, sizinle beraber savaşmak için yanınızda Hayber'e gidelim.” diyeceklerdir. Onlar, Allah'ın, Hudeybiye'ye katılanlar hakkında yaptığı, “Hayber ganimetlerinin sadece onlara verileceği, bu hususta hiç kimsenin onlara ortak olmayacağı” na dair vaadini bozup değiştirmek isterler. Onlara de ki: “Bizimle gelmeyin. Sizin asla Hayber ganimetlerinden bir payınız olmayacak. Biz Hudeybiye'den dönmenden önce, Yüce Allah şu kesin hükmünü vermiştir: “Hayber ganimeti Hudeybiye'ye katılanların hakkıdır. Bu ganimette, onlardan başkasının bir payı yoktur.” Onlar ise, “Hayır, bu Allah'ın hükmü değildir. Aksine siz, bizim size ganimette ortak olmamızı kısıkanıyorsunuz.” diyecekler. Bilakis onlar pek az anlıyorlar. Bu, onların, ganimetlere ve dünya işlerine düşkünlüklerini göstermektedir.

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سِتْرٌ مِّنْ رَسُولِكُمْ
 إِلَى قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ
 أَوْ يُسْلِمُونَ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ
 أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ
 مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا (16)
 لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى
 الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ
 وَمَنْ يَطْعُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ جَنَّاتُ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ
 يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا (17) لَقَدْ رَضِيَ
 اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ بَحْثِ
 الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ
 السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا
 (18) وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ
 اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا (19) وَعَدَّكُمْ اللَّهُ
 مَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ
 هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ
 وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ
 صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا (20) وَأَخْرَى لَمْ
 تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ
 اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا (21) وَلَوْ
 قَاتَلَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَذْهَابَ ثُمَّ
 لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا (22) سُنَّةَ
 اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ
 لِسُنَّةِ اللَّهِ تَدْبِيرًا (23)

16) Bedevilerden geride bırakılanlara de ki: “Siz yakın-da zorlu savaşçı olan bir kavme çağrılacaksınız; onlar-la savaşsınız ya da müslüman olurlar. Bu durumda eğer itaat ederseniz, Allah size güzel bir ecir verir; eğer bundan önce sırt çevirdiğiniz gibi sırt çevirirseniz, sizi acı bir azab ile azablandırır.”

17) Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur. Kim Allah’a ve Rasulü’ne itaat ederse, onu atlarından nehirler akan cennetlere girdirir. Kim de sırt çevirirse, onu acı bir azab ile azab-landırır.

18) Andolsun, Allah, sana o ağacın altında biat ederler-ken mü’minlerden razı olmuştur, kalplerinde olanı bil-miş ve böylece üzerlerine güven duygusu ve huzur in-dirmiş ve onları yakın bir fetih ile mükafatlandırmıştır.

19) Ve alacakları bir çok ganimetlerle de. Şüphesiz Al-lah Azîz ve Hakîm olandır.

20) Allah, alacağınız daha birçok ganimetleri size va’-detti, bunu size hemencecik verdi ve insanların ellerini sizden çekti ki, mü’minler için ayet olsun ve sizi dos-doğru bir yola ilet-sin.

21) Henüz güç yetiremediğiniz diğerlerini de. Gerçek-ten Allah onları kuşatmıştır. Şüphesiz Allah, her şeye güç yetirendir.

22) Küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edenler, sizinle sa-vaşmış olsalardı, arkalarını dönüp kaçarlardı; sonra ne bir veli ne bir yardımcı bulamazlardı.

23) Allah’ın öteden beri süregelen bir sünnetidir. Sen Allah’ın sünnetinde kesinlikle bir değişiklik bulamaz-sın.

16) Ey Muhammed! Hudeybiye’ye katılmayan o kimselere, yani Müseylemetü’l-Kezzab’ın kavmi olan Hanif oğulları mürtedlerine onları denemek amacıyla de ki: “Siz yakında çok kuvvetli bir kavme karşı savaşa çağrılacaksınız.” Ya onlarla savaşsınız veya savaşmadan sizin dininize girerler. Eğer davete icabet eder, onlarla savaşa çıkarsanız, Allah size dünyada ganimet ve zafer, ahirette ise cenneti ih-san eder. Ama Hudeybiye’ye gidilirken yaptığınız gibi yine korktuğunuz için geri kalır gitmezseniz, Allah dünyada size baskı ve işkence yapacak olanları başınıza musallat eder. Ahirette ise cehennem ateşinde sizi, çok şiddetli ve elem verici bir azaba uğratar.

17) Kör, topal ve hastaya, görülen bu özürlülerden dolayı savaşa gitmeme hususunda bir vebal veya günah yoktur. Kim, Allah’ın ve Rasulünün emrine itaat ederse, Allah onu, içinde ebedi kalmak üzere, köşklерinin ve ağaçlarının altından sudan, sü-tten, şaraptan ve baldan nehirler akan Naim cennetlerine sokar. Kim de, özürsüz olarak savaştan geri kalırsa, Allah onu dünyada rezillik ve ahirette de ateşle, şiddetli bir azaba uğratar.

18) Ey Muhammed! Andolsun ki Allah, Osman b. Affan’ın Mekke’li müşrikler tarafından öldürüldüğü haberini alınca ölünceye kadar savaşmak üzere Hudeybiye’de Semure ağacının gölgesinde sana biat ederek, Biatu’r-Rıdvan’ı gerçekleştirebilirlerken, o mü’minlerden razı olmuştur. Yüce Allah, düşmanla harp etmek üzere sana biat ettikleri zaman, onların kalplerindeki doğruluk ve vefayı bildi. Biat sırasında onlara huzur ve güven verdi. Bu biat sebebiyle onları, Hayber’in ve diğer ülke ve bölgelerin fethiyle ve bu fetihler sayesinde elde edilen zafer ve ganimetlerle mükafatlandırdı. Biat eden mü’minlerin sayısı 1400 idi. Ced b. Kays adlı münafık devesinin karnına saklanarak biat etmekten kaçtı. Bu kişi ölünceye kadar münafık kalmıştır.

19) Ayrıca onları, Hayber’den ve diğer ülke ve bölgelerden elde ettikleri bir çok ganimetler, zafer ve şereflerle de mükafatlandırdı. Bu ganimetler arasında tarlalar, hayvanlar, eşya, evler ve bahçeler de vardı. Şüphesiz Allah işinde üstün, yapmasında ve idaresinde hikmet sahibidir. Onun içindir ki, onlara karşı size yardım etti ve onların topraklarını, yurtlarını ve mallarını size ganimet olarak verdi.

20) Ey iman edenler! Allah, cihadınız ve sabrınıza karşılık kıyamete kadar size batıda Endülüs’e kadar birçok fetih ve düşmanlarınızdan alacağınız bol ganimetler vadetti. Yüce Allah ganimetlerini, savaşmadan ve yorulmadan size hemen verdi. Hayberlilerle onların müttetikleri olan Esed ve Gatafan kabilesine mensup yahudilerin kalplerine korku salarak, ellerinin kötülükle size, ailelerinize ve mallarınıza uzanmasını engelledi. Allah, ganimetleri, Mekke’nin fethini ve Mescid-i Haram’a girişi, Rasulullah’ın Allah’tan size haber verdiği hususlarda doğru sözlü olduğunu anlamanız için açık alamet olsun ve Yüce Allah sizi, cihadınız ve ihlasınız sebebiyle, Naim cennetlerine götüren dosdoğru yola ilet-sin diye böyle yaptı.

21) Size ihsan ettiği başka bir ganimet daha vardır ki, siz kendi gücünüzle onu alamazdınız. Fakat Allah, lütuf ve keremiyle o fethi yani Mekke’nin fethini size nasip etti. Allah, gücüyle orayı istila etti ve onu size hibe etti. Orası, etrafı kuşatılmış ve sizin için tutulmuş, elinizden kaçırmayacağınız bir yer gibidir. Allah’ın her şeye gücü yeter. Onu hiçbir şey asla aciz bırakamaz. O, dostlarına zafer ihsan etmeye, düşmanlarını yenmeye kadirdir. Bazı alimlere göre fethi-ten kasıt Hevazin, İran ve Bizans’ın fethidir.

22) Sizinle Mekkeliler arasında anlaşma yapılmayıp Mekkeliler size karşı savaşırsalardı, mutlaka önünüzde mağlup olup hezime-te uğrarlardı, karşınızda durmazlardı. Sonra da korumak ve kollamak üzere işlerini üstlenecek ve onları Allah’ın azabına karşı koruyacak kimse bulamazlardı. Çünkü biz onlar karşısında sizlerin koruyucunuzuz.

23) İşte bu Yüce Allah’ın, geçmiş milletler hakkında, kafirlerin mağlup edileceğine, mü’minlere ise zafer kazandırılacağına dair koyduğu kanunu, adeti ve uyguladığı usulüdür. Yüce Allah’ın kanunu değişmez, bozulmaz. Bugün müslüman olduğunuz iddia eden bir milyarı aşan topluluk şirk ve küfürden arınarak, gerçek manada iman etse bu vaad elbetteki gerçekleşecektir. Allah vaadinden dönmez.

عَلَيْهِمْ - يَبْطِنُ - مَكَّةَ - مِنْ - يَتَعَدَّ أَنْ -
أُطْفِرَكُمْ - عَلَيْهِمْ - وَكَانَ - اللَّهُ - بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرًا (24) هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَصَدَّوْكُمْ عَنِ - الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ -
وَالْهَدْيِ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحَلَّهُ وَلَوْ لَا
رِجَالٌ - مُؤْمِنُونَ - وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ -
تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَبَاطُوهُمْ فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ
مَعْرَءٌ - يَغَيِّرَ عِلْمَ - لِيُدْخَلَ - اللَّهُ - فِي
رَحْمَتِهِ - مَنْ - يَشَاءُ - لَوْ تَرَبَّلُوا لَعَدَبْنَا
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ - عَذَابًا أَلِيمًا (25)
إِنْ جَعَلَ - الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمْ -
الْحِمِيَّةَ - حِمِيَّةَ - الْجَاهِلِيَّةِ - فَأَنْزَلَ - اللَّهُ -
سَبْكِيَّتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ
وَالرَّمَهُمْ - كَلِمَةً - التَّفْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ -
بِهَا وَأَهْلُهَا وَكَانَ - اللَّهُ - يَكُلُّ - شَيْءٍ -
عَلِيمًا (26) لَقَدْ صَدَّقَ اللَّهُ رَسُولَهُ
الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَنُدْخِلَنَّ - الْمَسْجِدَ
الْحَرَامَ - إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِينَ - مُخْلِقِينَ -
رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ
مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ -
فَتْحًا قَرِيبًا (27) هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ
رَسُولَهُ بِالْهَدْيِ وَدِينِ - الْحَقِّ - لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

28) O Yüce Allah, bütün dinlerden ve mensuplarından üstün kılmak için Muhammed'i tam, kapsamlı, mükemmel hidayet ve dosdoğru hak din, yani İslam dini ile gönderendir. Muhammed'in, Allah'ın rasulü olduğuna şahit olarak Allah yeter.

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا (29)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَمِيعٌ عَلِيمٌ (1) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ (2) إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ (3) إِنَّ الَّذِينَ يُثَادُّونَكَ مِنْ وَّرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ (4)

29) Muhammed, Allah'ın kulu ve rasulüdür. Onun seçkin ve değerli arkadaşları, İslam düşmanı olan kafirlere karşı sert ve acımasız; kendi aralarında birbirlerine merhametlidirler, birbirlerini sevip kollarlar. Sen o mü'minleri, çok namaz kıldıkları ve ibadet etiketleri için, rüku ve secdeye görürsün. Gece ibadette meşgul olurlar, gündüzleyni ise birer aslandılar. İbadetleriyle, Allah'ın rahmetini ve rızasını ararlar. Çok secde etmeleri ve namaz kılmalarından dolayı, onların alametleri alınlarındadır. Yüzlerinde gece teheccüd namazı kıldıklarının ve uykusuz kaldıklarının alameti, huşu, tevazu, nur, vakar ve güzelliği görünür. Kafirlere karşı sertlik, mü'minlere karşı merhametli olma, namazı çok kılama ve secdeyi çok yapma sıfatları, onların tahrif edilmemiş Tevrat'taki sıfatlarıdır. Tahrif edilmemiş İncil'deki sıfatları ise, filiz ve dal çıkaran ekinin sıfatına benzer. Bu onu kuvvetlendirir ve neticede sertleştirir. Böylece ekin, kökleri üzerinde dimdik durur. Bu ekin, kuvveti, yoğunluğu ve güzel görünüşüyle çiftçilerin hoşuna gider ve böylece onların çoğalmasıyla kafirler kızır. Yüce Allah istediği ve razı olduğu şekilde iman edip bu iman gereği olarak salih amel işleyenlere ahirette tam bir başlangıç, büyük mükafat ve Naim Cennetlerinde güzel rızık vadetti.

Ayette temsil edilen ekin, Muhammed'dir. Filiz de ashabıdır. Rasulullah'ın ashabı başlangıçta az idiler, Allah'ın izniyle kafirlerin zulüm ve baskısına sabrettiler, işkencelere göğüs gerdiler, hicret ettiler, zamanla çoğaldılar. Allah onlara Medine'de İslam Devleti'ni kurmayı nasip etti. Kısa bir süre sonra bu devletin sınırları Endülüs'ten Orta Asya'ya kadar uzadı. Bu da müşrikleri ve kafirleri çok kızdırdı.

HUCURAT SURESİ

1) Ey Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde iman edip bu iman gereği olarak salih amel işleyenler! Allah ve Rasulü'nden önce herhangi bir şey veya bir iş yapmayın, ondan evvel konuşmayın, sorulara ondan evvel cevap vermeyin, dinin hükümlerinden herhangi bir hususta ondan evvel hüküm vermeyin, Rasulden evvel yemek yemeyin, ondan önde yürümeyin. Size emrettiği hususlarda Allah'ın emrine muhalefetten sakının. Kur'an ve sahih sünnete aykırı olmamak şartıyla icihad yapabilirsiniz. Şüphesiz Allah, sözlerinizi işiten, niyet ve durumlarınızı bilendir. Kıyamet gününde herkese yaptıklarının karşılığını zerre miktarı haksızlık etmeden verecektir.

Bugün Allah'ın Rasulü şahsen aramızda olmasa bile onun getirdiği Kur'an ve sahih sünnet Allah'ın lütfuyla aramızdadır. Allah, Kur'an'ı koruduğu gibi onun sahih sünnetini de alimler aracılığıyla korumuştur. Müslüman olan herkesin Kur'an ve sahih sünnete uygun bir hayat yaşaması gerekir. Kimse kendini bu iki kaynaktan müstağni göremez. Aksi takdirde bu ayetlerin hükmüne muhatap olur.

2) Ey Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde iman edip bu iman gereği olarak salih amel işleyenler! Rasulullah ile konuştuğunuzda seslerinizi alçaltın. Rasulün sesinden daha yüksek sesle konuşmayın. Onunla konuşurken, birbirinizle yüksek sesle konuştuğunuz gibi, yüksek sesle konuşmayın. Birbirinize hitap ettiğiniz gibi, "Ya Muhammed!" diyerek ona adıyla ve künyesiyle hitap etmeyin. Fakat, onun kadrini yüceltmek ve ona karşı edepli olmak için, "Ey Allah'ın nebisi! Ey Allah'ın rasulü!" deyin. Bilmediğiniz ve anlamadığınız bir sebeple, amellerinizin boşa çıkmasından korkulur. Çünkü onun huzurunda yüksek sesle konuşmada onu hafife alma vardır ki bu, amelleri boşa çıkaran küfre sebep olabilir. Bugün aynı edeb onun sahih sünnetine karşı yapılmalıdır.

3) Rasulullah'ın huzurunda alçak sesle konuşanlar var ya, işte onların kalplerini Allah sırf takvaya has kılmış ona alıstırmış ve takvayı kalplere yerleşmiş bir sıfat kılmiştir. Ahirette onların günahları bağışlanmıştır ve onlar için Naim cennetlerinde büyük bir mükafat vardır.

4) Ey Muhammed! Ögle vakti istirahatde iken sana kapıları mescide açılan odaların yani temiz eşlerinin evlerinin arkasından "Ey Muhammed! Dışarı, yanımıza çık, bizim övgümüz güzel olduğu gibi yergimiz de ağırdır." diye seslenen Uveyne b. Husayn, Akra b. Habis, Zibirkan b. Bedr ve Temim oğullarından 70 kişilik grup var ya, onların çoğu akılsız kimselerdir. Çünkü akıl edepli olmayı ve hitap ederken, büyüklerle saygılı olmayı gerektirir. Özellikle bu önemli makamda bulunan kimseye hürmeti gerektirir. Bunun farkında değiller.

29) Muhammed, Allah'ın Rasulü'dür. Ve onunla birlik-te olanlar da kafirlere karşı sert ve katı, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları, rüku edenler, secde eden-ler olarak görürsün; onlar, Allah'tan bir lütuf ve hoş-nutluk arayıp-isterler. Belirtileri, secde izinden yüzle-rindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur; İncil'-deki vasıfları ise: Sanki bir ekin; filizini çıkarmış, derken onu kuvvetlendirmiş, derken kalınlaşmış, sonra sapları üzerinde doğrulup-boy atmış, ekicilerin hoşuna gider. Onunla kafirleri öfkelen-dirmek içindir. Allah, iç-lerinden iman edip salih amel işleyenlere bir mağfîret ve büyük bir ecir va'detmiştir.

49- el-HUCURAT SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 18 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Ey iman edenler, Allah'ın ve Rasulü'nün huzurunda öne geçmeyin ve Allah'tan sakının. Şüphesiz Allah Se-mî'dir, Alîm'dir.

2) Ey iman edenler, seslerinizi Rasul'ün sesi üstünde yükseltmeyin ve birbirinize bağırdığınız gibi, ona sözle bağırıp-söylemeyin; yoksa siz şuurunda değilken, amel-leriniz boşa gider.

3) Şüphesiz, Allah'ın Rasulü'nün yanında seslerini al-çak tutanlar; işte onlar, Allah kalplerini takva için imti-han etmiştir. Onlar için mağfîret ve büyük bir ecir var-dır.

4) Şüphesiz odaların ardından sana seslenenler de, on-ların çoğu aklını kullanmıyor.

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ

خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (5) يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ

فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ

فَتُصِيبُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ تَادِيمٍ (6)

وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ

طِيعْتُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ

وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبِيبٌ إِلَيْكُمْ إِلَّا بِمَنْ وَرَّيْتَهُ

فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَتْ إِلَيْكُمْ الْكُفْرُ

وَالْفُسُوقُ وَالْإِغْيَابُ أُولَئِكَ هُمُ

الرَّاكِبُونَ (7) فَضَلَّ مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (8) وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ

الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ

بَعَثَ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْآخَرِ فَقَاتِلُوا

الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ

فَإِنْ قَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ

وَأَفْسَطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُفْسِطِينَ

(9) إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ

أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

(10) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ

مِنْ قَوْمٍ عَسَى أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ

وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءِ عَسَى أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا

مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَرُوا

بِالْأَلْقَابِ بُئْسَ الْإِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ

الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ

الظَّالِمُونَ (11)

5) Eğer gerçekten, yanlarına çıkıncaya kadar sabretmiş olsalardı, herhalde kendileri için daha hayırlı olurdu. Şüphesiz Allah Gafûr'dur, Rahim'dir.

6) Ey iman edenler, eğer bir fasık, size bir haber getirir-se, onu iyice araştırın. Yoksa cehalet sonucu, bir kavme kötülükte bulunursunuz da, sonra işlediklerinize pişman olursunuz.

7) Ve bilin ki Allah'ın Rasulü içinizdedir. Eğer o, size birçok işlerde uysaydı, elbette sıkıntıya düşerdiniz. An-cak Allah size imanı sevdirdi, onu kalplerinizde süsle-yip-çekici kıldı. Size küfrü, fısı ve isyanı çirkin gös-terdi. İşte onlar doğru yolu bulanların ta kendileridir.

8) Allah'tan bir lütuf ve nimet olarak. Şüphesiz Allah Alim'dir, Hakim'dir.

9) Mü'minlerden iki topluluk çarpışacak olursa araları-nı bulup-düzeltilin. Şayet biri diğerine tecavüzde buluna-cak olursa, artık tecavüzde bulunanla, Allah'ın emrine dönünceye kadar savaşın; eğer sonunda dönerse, bu du-rumda adaletle aralarını bulun ve adil davranın. Şüphe-siz Allah, adil olanları sever.

10) Mü'minler ancak kardeşlerdir. Öyleyse kardeşlerini-zin arasını bulup-düzeltilin ve Allah'tan korkup-sakının; umulur ki rahmet olunursunuz.

11) Ey iman edenler, bir kavim kavimle alay etmesin, belki kendilerinden daha hayırlıdır; kadınlar da ka-dınlarla, belki kendilerinden daha hayırlıdır. Kendi nefislerinizi yadırgayıp-küçük düşürmeyin ve birbirini-zi olmadık-kötü lakablarla çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir isimdir. Kim tevbe etmezse, işte on-lar, zalim olanların ta kendileridir.

5) O seslenenler, bu seslenmeleriyle Rasulullah'ı rahatsız etmeyip, onun öğle uykusundan kalktıktan sonra çıkarak kendilerine gelmesine kadar sabretselerdi, bu onlar için daha iyi, Allah ve insanlar katında daha faziletli olurdu. Çünkü böyle bir davranışla, risalet makamına karşı edebe riayet edilmiş olur. Allah, kulların günahlarını bağışlayan, mü'minlere karşı merhametli olandır. Zira onlara sadece nasihat etmek ve azarlamakla yetinmiş, onlara bela indirmemiştir.

6) Ey iman edenler! Doğruluk ve adaletine güvenilmeyen Velid b. Utbe gibi fasık bir adam size önemli bir haber getirirse, o haberin doğruluğunu araştırın ki, için hakikatını bilmeden herhangi bir kavme kötülük edip yaptığınıza derin bir şekilde pişman olmayasınız.

7) Bilin ki, aranızda o yüce, değerli, heva ve hevesine uymaktan korunmuş rasul vardır. Eğer o, jürnalinizi dinlese, arzuunuza uysa ve ona gösterdiğiniz birçok işte size tabi olsa, mutlaka rezil olur, sıkıntı ve helake düşeriniz. Bu yüzden ona hürmet ve saygı gösterin. Kuşkusuz o, sizin yararınıza olan şeyleri daha iyi bilir ve size kendi kendinizden daha merhametlidir. Fakat Yüce Allah, lütuf ve keremiyle kalplerinizi nurlandırdı ve size imanı sevdirdi. Onu kalplerinizde güzelleştirdi ve böylece o sizin katınızda herşeyden değerli oldu. Nefislerinizi inkar, isyan ve Allah'a itaatten çıkma gibi sapıklık nevirlerinden nefret ettirdi. İşte bu güzel sıfatları taşıyıp, kötü sıfatlardan uzaklaşan kimseler, yaşayış ve davranışlarında doğru yolu bulmuş kimselerdir.

8) Bu ikram, Yüce Allah'ın size bir lütuf ve ihsanıdır. Allah, hidayete layık olanı bilendir. Yapması, yaratması ve idare etmesinde hikmet sahibidir. Sahabeler bu ümmetin en üstün zümresidir. Tabiun ve etbau't-tabiun onları izlemektedir.

9) Az olsun çok olsun mü'min kardeşlerinizden iki grup birbirleriyle savaşmaya meylederlerse aralarını düzeltin. Bunun için elinizden gelen gayreti gösterin. Eğer biri diğerine zulmeder, zulüm ve taşkınlıkla haddini aşar, sulhu kabul etmez ve zulümde ısrar ederse Allah'ın hükmü ve şeriatına dönünceye, zulüm ve haksızlıktan vazgeçinceye ve İslam kardeşliğinin gereği ile amel edinceye kadar zalim gruba karşı savaşın. Eğer zalim grup, savaştan el çeker ve hakka dönerse gruplardan birine zulmetmeksizin aralarını, adaletle düzeltin. Bütün işlerinizde adil olun. Şüphesiz Allah, verdikleri hükümlerde zulmetmeyen adil kimseleri sever.

Bu ayet, küfür ve şirk işlemeyen günahkar zalimin mü'min olduğunu, savaşmadan önce nasihat etmek ve barış için çalışmak gerektiğini, savaştan vazgeçince de serbest bırakılacağını, göstermektedir.

10) Mü'minler sadece birbirlerinin kardeşleridir. İman bağı onları birleştirmiştir. Aralarında düşmanlık, kin, buğz ve savaş olması onlara yakışmaz. Kardeşlik sadece mü'minler arasındadır. Bir mü'min ile bir kafir arasında kardeşlik olmaz. İslam kardeşliği olmayınca, soy kardeşliğine itibar edilmez. O halde ey iman edenler, mü'min kardeşlerinizin arasını düzeltin. Aralarında ayrılık çıkmasına ve kinin etkili olmasına fırsat vermeyin. Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olarak, O'nun emirlerini yerine getirip yasaklarından kaçınmak suretiyle Allah'ın azabından sakının ki, rahmeti sizi kuşatsın cennet ve rızasına nail olmakla mutlu olasınız.

11) Ey Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde iman edip salih amel işleyenler, hiçbir grup başka bir gruba, hiçbir kimse başka bir kimseyle alay etmesin. Belki, kendisiyle alay edilen, alay edenlerden Allah katında daha iyidir. Çünkü nice saçı dağınık, toz toprak içinde, yırtık elbiseli kişi vardır ki, Allah'ı şahit göstererek yemin etse, Allah onu doğru çıkarır. Kadınlar da diğer kadınlarla alay etmesin. Umulur ki, kendisiyle alay edilen, Allah katında, alay edenden daha üstündür. Birbirini ayıplamayın ve birbirinizi kötü lakapla çağırmayın. Daha önce mü'min iken, insanın sonradan fasık olarak isimlendirilmesi ne kötüdür. Kim yaptığı ayıplama ve kötü lakap ile çağırmadan tevbe etmezse, işte onlar kendilerini azaba attıkları için zalimlerin ta kendileridir.

Müslümanlar bir tek şahıs gibi oldukları için, Yüce Allah "Kendinizi" buyurdu. Bu ayette, müslümanların birbirlerini kötü lakaplarla çağırmasının fasıklık olduğuna ve fasıklıkla imanı bir arada bulundurma'nın çirkin görüldüğüne delalet vardır.

تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا
أُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا
فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ
رَّحِيمٌ (12) بِأَيِّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ
مِّنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا
وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ
أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ (13) قَالَتْ
الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ
قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي
قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا
يَلْبِسْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَّحِيمٌ (14) إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ
الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ لَمْ
يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ
(15) قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ
بَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (16)
يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُّوا
عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ
أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
(17) إِنَّ اللَّهَ بَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ (18)

12) Ey iman edenler, zandan çok kaçının; çünkü zannın bir kısmı günahtır. Birbirinizin gizli yönlerini araştır-mayın. Kiminiz kiminizin gıybetini yapmasın. Sizden biriniz ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte, bun-dan tiksindiniz. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Al-lah Tevvab'dır, Rahîm'dir.

13) Ey insanlar, gerçekten, biz sizi bir erkek ve bir di-şiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler kıldık. Şüphesiz, Allah katında sizin en üs-tün olanınız takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Al-lah Alîm'dir, Habîr'dir.

14) Bedeviler dedi ki: "İman ettik." De ki: "Siz iman etmediniz; fakat teslim olduk, deyin. İman henüz kalplerinize girmiş değildir. Eğer Allah'a ve Rasulü'ne itaat ederseniz, O, sizin amellerinizden hiç bir şeyi eksiltmez. Şüphesiz Allah Gâfûr'dur, Rahîm'dir."

15) Mü'min olanlar, ancak o kimselerdir ki, onlar, Al-lah'a ve Rasul'üne iman ettiler, sonra hiçbir kuşkuya kapılmadan Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla ci-had ettiler. İşte onlar, sadık olanların ta kendileridir.

16) De ki: "Siz Allah'a dininizi mi öğreteceksiniz? Oysa Allah, göklerde ve yerde olanı bilir. Şüphesiz Allah her şeyi en iyi bilendir."

17) Müslüman oldular diye sana minnet etmektedirler. De ki: "Müslümanlığınızı bana karşı minnet etmeyin. Tam tersine sizi imana yönelttiği için Allah size minnet etmektedir. Eğer doğru sözlüler iseniz."

18) Şüphesiz Allah, göklerin ve yerin gaybını bilir. Şüphesiz Allah yaptıklarınızı çok iyi görendir.

12) Ey Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde iman edip salih amel işleyenler, aile efradınızı ve insanları itham etmekten, hainlikle suçlamaktan ve haklarında kötü zanda bulunmaktan sakının. Gerekirici sebebi ve ipucu bulunmayan çoğu suçlamalardan kaçının. Kuşkusuz bazı zanda sahibinin azaba müstehak olacağı bir günah vardır. İyliliksever müslümanlara yönelik suizanlar, peşin hükümler gibi. Müslümanların mahrem konularını araştırmayın, onların ayıplarının peşine düşmeyin. Birbirinizi arkadan, hoşlanmayacağı kötü bir şeyle anmayın. Sizden biri ölü haldeki, müslüman kardeşinin etini yemek ister mi? Tabii olarak bundan hoşlanmadığınız gibi, dinin emrine uyarak da gıybetten hoşlanmayın. Çünkü gıybetin cezası ondan daha şiddetlidir. Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olarak, O'nun emirlerini yerine getirip yasaklarından kaçınmak suretiyle Allah'ın azabından sakının. Yüce Allah tevbe etmeleri halinde kullarının günahlarını bağışlayan, mü'min kullarına dünya ve ahirette acıyan, merhamet edendir.

13) Ey insanlar, biz sizi kudretimizle bir tek asıldan yarattık ve bir anne ve babadan meydana getirdik. Bu sebeple, ne baba ve atalarla övünmek ne de soy-sop saymak yoktur. Hepiniz Adem'densiniz. Adem ise topraktır. Sizi milletlere ve çeşitli halklara, kabilelere, boylara ve ailelere ayırdık ki, aranızda tanışma ve kaynaşma meydana gelsin, düşmanlık ve ayrılık olmasın, kimse babasından başkasına nisbet edilmesin. İnsanlar soy ve sople değil, ancak takva ile birbirlerinden üstün olur. Kim, dünyada şeref, ahirette makam isterse, Allah'tan korksun.. Kuşkusuz Allah, kullarını bilen ve onların gizli ve aşkar işlerini görendir. O, takva sahibi ve günahkârı, iyiyi ve kötüyü, gizli açık yapılan tüm amelleri bilir. Herkese yaptıklarının karşılığını zerre miktarı haksızlığa uğratmaksızın verecektir.

14) Esedoğulları kabilesinden bir grup bedevi iman ettiklerini iddia ettiler. Ey Muhammed! Onlara de ki: "Şüphesiz, henüz iman etmiş değilsiniz. Çünkü iman, güven ve kalp huzuru içinde tasdik etmektir. Halbuki bu sizde yok. Öyle olsaydı İslam'ı kabul etmenizi ve savaş yapmanızı Rasulullah'ın başına kalmazdınız. Fakat, "öldürülme ve esir edilme korkusuyla müslüman olduk." deyin. Oysa ki, iman henüz kalbinize girmedi. Henüz onun hakikatına ulaşamadınız. İslamın güzelliklerini gördüğünüze ve imanını tadını tattığınız zaman iman kalbinize girecek. Sadık bir samimiyet, tam bir iman ve Rasul'ün başına kalmama suretiyle, Allah'a ve Rasulü'ne itaat ederseniz, Allah size mükafatınızdan hiçbir şeyi eksik vermez. Kuşkusuz Allah, mağfireti büyük ve rahmeti bol olandır." Bu ayet, imanın zahiren teslim olma ve boyun eğmeden ibaret olan İslamdan daha üstün bir mertebe olduğunu göstermektedir. Ayetteki kişilerden kasıt bazı alimlere göre münafıklardır. Bu kimseler aslında iman etmedikleri halde bir takım menfaatleri gereği İslamın hükümlerine zahiren teslim olmuşlardır. Bazı alimlere göre ise bunlar imanın kemalinden yoksun günahkar müslüman ve mü'minlerdir.

15) İman iddiasında sadık olan mü'minler, ancak, Allah ve Rasulü'nü tasdik eden, Allah'ın birliğini ve Rasulü'nün risaletini kamil bir iman ve kesin bir inançla ikrar edenler, sonra imanlarında şüpheye düşüp sarsıntı geçirmeyen, bilakis tasdik ve kesin iman üzerine kalanlar, Allah yolunda ve onun rızası uğruna mallarını ve canlarını feda edenlerdir. İşte, iman iddiasında doğru olanlar onlardır.

16) Ey Muhammed, onlara de ki: "Kalplerinizde ve içinizde olanı Allah'a haber mi veriyorsunuz? Oysa Yüce Allah, kulların bütün hallerini bilir. Göklerde de, yerlerde de hiç bir şey O'na gizli kalmaz. Allah, ilmi geniş olan ve herşeyi gözetleyendir. Ne bir zerre ağırlığı ne de bundan daha küçük veya daha büyük hiçbir şey O'ndan uzak kalmaz."

17) Ey Muhammed, savaş yapmaksızın kendi rızalarıyla müslüman olmalarını sana yapılmış bir ihsan sayıyorlar. O ihsana karşılık övgü ve senayı gerekli görüyorlar. Onlara de ki: "Müslüman olmanızı benim başıma kaktayın. Çünkü onun faydası size aittir. Eğer iman iddianızda samimi iseniz bilin ki, sizi imana erdirdiği ve onda sabit kıldığı için, size en büyük minnet Allah'ın hakkıdır."

18) Şüphesiz Allah, göklerde ve yerlerde gözlerle görünmeyi bilir. Allah kullarının amellerinden haberdardır. Hiçbir şey O'na gizli kalmaz. Kimin imanında doğru ve kimin yalancı olduğu, kimin isteyerek ve kimin korkudan iman ettiği O'na gizli kalmaz..

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ (1) بَلْ عَجَّبُوا أَنْ
جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ
هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ (2) أَيْدَا مِثْنَا وَكُنَّا
تُرَابًا دَلِيلَ رَجْعٍ بَعِيدٍ (3) قَدْ عَلِمْنَا مَا
تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ
حَفِيطٌ (4) بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا
جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيجٍ (5) أَفَلَمْ
يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ
بَنَيْنَاهَا وَرَبَّيْنَاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ (6)
وَالْأَرْضِ مَدَدْتَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
وَأَنْشَأْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ (7)
تَبْصِرَةً وَذِكْرَى لِكُلِّ عَبْدٍ مُبِينٍ (8)
وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا
بِهِ جَنَاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ (9) وَالنَّخْلَ
بَاسِيقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ (10) رِزْقًا
لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ
الْخُرُوجُ (11) كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ
وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ (12) وَعَادُ
وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ (13)
وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ
الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدُ (14) أَفَعَيِينَا
بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ
خَلْقٍ خَدِيدٍ (15)

50- KAAF SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 45 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Kaf. Çok şerefli Kur'an'a andolsun.

2) Hayır, onlara kendilerinden bir uyarıcı gelmesine şaşılabilir da, o kafirler: "Bu, şaşılacak bir şeydir." dedi-ler.

3) "Biz öldükten ve toprak olduktan sonra mı? Bu, uzak bir dönüştür."

4) Doğrusu biz, yerin onlardan ne eksilttiğini bilmiştik-dir.

Katımızda saklayıp-koruyan bir kitap vardır.

5) Hayır, hak kendilerine geldiğinde yalanladılar. Şimdi onlar, derin bir sarsıntı içinde bulunuyorlar.

6) Üzerlerindeki göğe bakıyorlar mı? Biz onu nasıl bina ettik ve onu nasıl süsledik? Onun hiçbir çatlağı yok.

7) Yeri de döşeyip-yaydık. Onda sarsılmaz dağlar bıraktık ve onda göz alıcı ve iç açıcı her çiftten bitirdik.

8) İçten yönelen her kul için hikmetle bakan bir iç göz ve bir zikirdir.

9) Ve gökten mubarek su indirdik; böylece onunla bah-çeler ve biçilecek taneler bitirdik.

10) Ve tomurcukları üstüste binmiş, büyük ve yüksek hurma ağaçları da;

11) Kullara rızık olmak üzere. Ve onunla ölü bir şehri dirilttik. İşte çıkış da böyledir.

12) Onlardan önce Nuh kavmi, Ress halkı ve Semud da yalanladı.

13) Ad; Firavun ve Lut'un kardeşleri,

14) Eyke halkı ve Tubba' kavmi de. Hepsı rasulleri ya-ılandı; böylece benim tehdidim hak oldu.

15) İlk yaratmakta biz acizlik mi gösterdik? Hayır, on-lar karmaşık bir kuşku içindedirler.

1) Kaf. Diğer semavi kitaplardan daha üstün ve şerefli olan Kur'an-ı Kerim'e yemin ederim ki, biz Muhammed'i bizim adımıza emrimizi duyursun diye gönderdik ve siz öldükten sonra mutlaka diriltileceksiniz. Huruf-u mukatta' hakkında geniş bilgi için 2/1 ayetine bakın.

2) Müşrikler, kendilerine, onları Allah'ın azabından korkutan insanlardan bir rasulün gönderilmesine şaşılabilir. Mekke kafirleri, "Bu son derece garip ve hayret edilecek bir şeydir." dediler. Halbuki onlar Rasullullah'ın doğruluğunu, güvenilirliğini ve samimiyetini anlamışlardı. Bu yüzden onlara gereken hayret ve alay etmeleri değil, imana koşmaları idi.

3) "Biz öldüğümüz ve cesetlerimiz toz ve toprak haline geldiği zaman mı dirilecek ve bulunduğumuz şekle döneceğiz, sonra yaptıklarımızdan dolayı hesaba mı çekileceğiz?! Doğrusu bu, meydana gelmesi mümkün olmayan, son derece uzak bir dönüştür." dediler.

4) Öldükleri zaman, onların vücutlarından, yerin neyi eksilteceğini, etlerinden, kıllarından ve kanlarından neyi yiyeceğini biliriz. Hiçbir şey bize kapalı kalmaz ki, onları tekrar diriltmemiz imkansız olsun. Bu geniş bilgimizle birlikte, katımızda onların sayılarını, isimlerini ve yerin onlardan neyi yediğini belirtip koruyan bir kitap vardır. O kitap, her şeyi geniş yazan Levh-i Mahfuz'dur.

5) Onlar, ifadesinin açıklığı ve ayetlerinin parlaklığına rağmen, kendilerine geldiğinde Kur'an'ı yalanladılar. Onlar sabit olmayan ve karışık bir iş içindedirler. Rasullullah hakkında bazen sihirbaz, bazen şair, bazen deli, bazen yalancı, bazen de kahin diyorlar. Aynı şekilde Kur'an hakkında da bazen sihir, bazen şiir, bazen de eskilerin masalları diyorlar.

6) Göklerin yükseklğine ve sağlamlığına düşünerek ve ibret gözü ile bakıp da bilmediler mi ki, onları yoktan var edebilen, öldükten sonra da insanı diriltilebilir?! Gökleri, direksiz nasıl yükselttik ve yıldızlarla nasıl süsledik. Onlarda da ne çatlak, ne de yarık vardır.

7) Yeryüzünü yayıp genişlettik. Orada yeryüzünün sakinlerini sarsmaktan engelleyecek sabit dağlar yarattık. Orada, manzarası güzel, bakana sevinç ve ferahlık veren her türlü bitki bitirdik.

8) Bunu, içtenlikle Allah'a dönen ve mahlukatın eşsiz yaratılışını düşünen her kula gücümüzün sonsuzluğunu göstermek ve hatırlatmak için yaptık.

9) Bulutlardan, yarıy çok ve bereketli bir su indirdik. Bu suyla, güzel bahçeler, meyveli ağaçlar ve buğday, arpa ve biçilen diğer hububat gibi ekin taneleri meydana getirdik.

10) Düzgün ve uzun hurma ağaçları da meydana getirdik. Bu ağaçların, birbiri üzerine kümelenmiş tomurcukları ve bol meyveleri vardır.

11) Bütün bunları, faydalanmaları maksadıyla insanlar için rızık olarak bitirdik. O suyla, suyu ve bitkisi olmayan kurak bir toprağa hayat verdik de, orada bitki ve yeşil otlar bitirdik. Öldükten sonra arzı dirilttiğimiz gibi, aynı şekilde, öldükten sonra sizi de diriltip çıkarırız.

12) O kafirlerden önce, Nuh'un kavmi de Nuh'u ve getirdiklerini yalanlamıştı. Semud kavminin kalıntıları olup kuyu başında rasullerine tuzak kuran Ress (Kuyu) halkı da rasulü ve getirdiklerini yalanlamıştı. Aynı şekilde Semud kavmi de Salih'i ve getirdiklerini yalanlamıştı.

13) Ad kavmi Hud'u ve getirdiklerini, Firavun ve kavmi Musa'yı ve getirdiklerini yalanlamıştı. Lut'un kardeşleri de kendi kavimlerinden olmamakla beraber damatları olduğu için kendilerinden sayılan Lut'u ve getirdiklerini de yalanlamışlardı.

14) Bol ve girift ağaçlara, bahçelere sahip olan ve bu ağaçlara tapan Ashab-ı Eyke de Şuayb'ı ve getirdiklerini yalanlamışlardı. Yemen kralı Tubba' da İslam'ı anlattığı için kavmi tarafından yalanlanmıştı. Bu anlatılan kavimlerin hepsi nebi ve rasullerini, kendilerine hakkı anlatan alimlerini yalanlamıştı. Bunun üzerine onlara ceza ve azabım hak oldu.

15) İlk yaratmadan aciz mi kaldık ki, onları öldükten sonra diriltmekten aciz kalalım. Ama onlar öldükten sonra dirilme, haşir, hesap ve cezada, tereddüt, kuşku ve şaşkınlık içindedirler. Onlar Allah'ın ilk yaratmaya ilişkin gücünü inkar etmiyorlar. Onlar yeniden diriltmekten kuşku duyuyorlar. Çünkü bu olay alışkanlıklarına ters düşüyor. Onlar sadece insanların öldüklerini ve bir daha dirilmediklerini görüyorlar.

الْوَرِيدِ (16) إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ
الْيَمِينِ - وَعَنِ الشِّمَالِ - قَعِيدٌ (17) مَا
يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ
(18) وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ
مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ (19) وَنَفَخَ فِي الصُّورِ
ذَلِكَ يَوْمَ الْوَعْدِ (20) وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ
مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ (21) لَقَدْ كُنْتَ فِي
عَفْوٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ
فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ (22) وَقَالَ قَرِينُهُ
هَذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ (23) أَلْقَى فِي جَهَنَّمَ
كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ (24) مَنَاعٌ - لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ
مُرِيبٌ (25) الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
آخَرَ قَالِقِيَامٌ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ (26)
قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطَعْتُه وَلَكِنْ كَانَ
فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ (27) قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا
لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعْدِ (28) مَا
يُبْدِلُ الْقَوْلَ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ
(29) يَوْمَ تَقُولُ لِحَبَّهْمَ هَلْ - أَمْتَلَاتِ -
وَتَقُولُ هَلْ مِنْ - مَزِيدٍ (30) وَأَزْلَعْتُ
الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ - عَيْرٍ بَعِيدٍ (31) هَذَا مَا
تُوعَدُونَ - لِكُلِّ - أَوَّابٍ - خَفِيطٍ - (32) مَنْ -
حَسْبِيَ - الرَّحْمَانُ - بِالْغَيْبِ - وَجَاءَ بِقَلْبٍ -
مُنِيبٍ - (33) ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ

- 16) Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin ona ne vesveseler vermekte olduğunu biliriz. Zira biz ona şah damarından daha yakınız.
- 17) Unutma ki, sağında ve solunda oturan, yaptıklarını tesbit eden iki-melek vardır.
- 18) O bir söz söylemeye dursun, mutlaka onun yanında görüp gözetlemeye hazır biri vardır.
- 19) Derken ölüm sarhoşluğu bir hak olarak gelmiş olacaktır. "Kendisinden nefret edip kaçtığın şey işte budur!"
- 20) Sur'a da üfürülmüştür. İşte bu korkutulan gündür.
- 21) Her bir nefis, yanında bir sürücü ve şahid ile gelmiştir.
- 22) "Andolsun sen bundan gaflet içerisinde idin. Şimdi senden perdeni kaldırdık. Bugün gözün pek keskindir!"
- 23) Onun yakını olan dedi ki: "Benim yanımdaki işte hazırdır."
- 24) "Siz ikiniz her inatçı nankör-kafiri atın cehennemin içine,"
- 25) "Hayra engel olan, saldırgan şüpheliyi,"
- 26) "Ki o, Allah ile beraber başka bir ilah edinmişti. Artık ikiniz onu en şiddetli olan azabın içine atın."
- 27) Onun yakını dedi ki: "Rabbimiz, ben onu kıskırtıp-azdırmadım. Ancak kendisi uzak-derin bir sapıklık içindeydi."
- 28) Buyuracak ki: "Benim huzurunda çekişip-durmayın. Çünkü ben size daha önce kesin bir uyarı göndermişim."
- 29) "Huzurunda söz değişikliğe uğratılmaz ve ben kullara asla zulmedici de değilim."
- 30) O gün cehenneme diyeceğiz: "Doldun mu?" O da: "Daha fazlası var mı?" diyecek.
- 31) Cennet ise muttakilere uzakta değildir, yakınlaştırılmıştır.
- 32) İşte bu, içten yönelen, koruyan herkes için va'dolunageldi-ğinzidir.
- 33) Görmediği halde Rahman'a karşı içi titreyerek korku duyan ve içten yönelmiş bir kalb ile gelen içindir.
- 34) "Oraya selamete girin. Bu, ebedilik günüdür."
- 35) Orada diledikleri her şey onlarındır; katımızda daha fazlası da var.

الْخَالِدِ (34) لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا

- 16) Andolsun insanı biz bir hikmete ve hikmetle yarattık. Onu boyun olsun diye yaratmadık. Onun kalbinde ve gönlünde olanları biliriz. Biz ve görevli meleklerimiz ona bilgi bakımından şah damarından daha yakınız. Allah'ın insana hululu ve birleşmesi icma ile şirktir.
- 17) İnsanla görevli, biri sağında oturmuş iyiliklerini, diğeri solda oturmuş kötülüklerini yazan iki melek zabıt tutarlarken, Allah ona daha yakındır. Yüce Allah iki melekenin daha iyi bilir ve onlara gizli kalan şeylerden de haberdardır. Fakat hikmet, şahitlerin bulunacağı kıyamet gününde, o iki meleğin yazmış oldukları sahifeleri göstermeleri için, yazıya geçirmiş olmalarını gerektirmektedir. Kul, Allah'ın ilmiyle her şeyi kuşattığını bilmekle birlikte, meleklerin bunları yazdığını da bilince, iyilikleri artırır, kötülüklerden de uzaklaşır.
- 18) İnsan hayır ve şer ne söylerse, mutlaka yanında, onun sözünü eksiksiz bir şekilde yazan ve onu gözetleyen bir melek vardır.
- 19) İnsanı bayıltan ve aklını gideren ölüm sarhoşluğu ve şiddeti, hak olan ahiret sıkıntıları ile geldiğinde, ki onu inkar eden şahıs bunu açık bir şekilde görecektir. İşte o zaman ona denir ki: "İşte bu, kendisinden kaçtığın ve korktuğun ölümdür."
- 20) Öldükten sonra dirilme için İsrâfil tarafından Sur'a ikinci kez üfürüldüğünde, işte o gün, Allah'ın, kafirleri azab ile tehdit ettiği gündür.
- 21) İyi olsun, günahkar olsun, her insan iki melek ile birlikte gelir. Meleklerden biri onu mahşere götürür, diğeri ise yaptıklarıyla, onun hakkında şahitlik yapar. O gün dilleri, gözleri, elleri ve ayakları yapmış olduklarından dolayı haklarında şahitlik eder.
- 22) Ey insan, sen bu zor günde gafildin. Fakat biz, dünyada iken senin kalbin, gözün ve kulağın üzerinde bulunan perdeleri şimdi giderdik. Bugün artık gözün kuvvetli ve keskindir. Engeller tamamen ortadan kalktığı için, onunla daha önce görmediğin şeyleri görürsün.
- 23) İnsan ile görevli melek der ki: "Bu, beni kendisiyle görevlendirdiğin Ademoglundur. Onu ve amel defterini getirdim."
- 24) Allah, getiren ve şahitlik eden o iki meleğe der ki: "Hakka karşı inat edip hesap gününe inanmayan bütün kafirleri cehenneme atın."
- 25) "Malından, ödemesi gerekli olan zekat ve sadaka gibi hakkı vermeyen, din hakkında kuşkulu, saldırgan, zalimi atın cehenneme!"
- 26) "Allah'a ortak koşan, Allah'tan başka ilahlara da ibadet eden o müşriği atın cehenneme!"
- 27) Müşrik adam, mazeret olarak "Ya Rabbi, beni yoldaşım ve en yakın arkadaşım olan şeytan beni yoldan çıkardı, beni kandırdı." deyince şeytan der ki: "Rabbimiz, onu ben saptırmadım. Fakat o, kendi isteğiyle saptı. Zorlama veya icbar olmadan körlüğü hidayete tercih etti."
- 28) Allah kafirlere ve onların arkadaşları olan şeytanlara der ki: "Burada tartışmayın. Ne tartışma fayda verir, ne de çekişme. Daha önce ben sizi, rasuller vasıtasıyla azabıma karşı uyarıyım ve sizi şiddetli azabımdan sakındırıyorum. O ayetler ve uyarılar size fayda vermedi."
- 29) "Sözüm bozulmaz, suçlu kafirlerin ebedi bir şekilde cezalandırılacağına dair olan hükmüm değiştirilmez. Ben zalim değilim ki, herhangi bir kimseye hak etmeden azap edeyim ve onu suçsuz yere cezalandırayım."
- 30) O korkunc günü hatırla. O gün Allah, cehenneme: "Doldun mu?" der. Cehennem de: "Daha fazlası var mı?" diye cevap verir.
- 31) Cennet, Allah'a karşı sorumluluğunun bilincinde olarak, O'nun emirlerini yerine getirip yasaklarından kaçınmak suretiyle Allah'ın azabından sakınan mü'minler için daha fazla ikramlardan istifade etsinler diye uzak olmayan bir yere yaklaştırılır.
- 32) Onlara şöyle denilir: "Gördüğünüz bu nimet, Allah'ın, içtenlikle kendisine dönen, ahidini ve emrini koruyan her kula va'dettiğidir."
- 33) Bu nimet, kesin inancından dolayı, Allah'ı görmeden ondan korkan ve itaat eden; bilerek veya bilmeyerek işlediği günahlardan dolayı tevbe eden, Allah'ın emirlerine boyun eğen ve kayıtsız şartsız teslim olan bir kalp ile gelen kimseler içindir.
- 34) Onlara denilir ki: "Cennete, selamla ve aynı zamanda aaptan, kederden ve gamdan selamette kalmış olarak girin. Bu gün, sonu olmayan, ebedi kalınacak bir gündür. Çünkü cennette ölüm de yoktur, yok olma da..."
- 35) Onlar için cennette, canlarının istediği ve gözlemlerinin zevk aldığı her şey vardır. Bizim katımızda bundan daha fazla ihsan ve ikram vardır. O, da Yüce Allah'ın zatına bakmaktır.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَوْمٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ (36) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ (37) وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ (38) قَاصِبِرْ عَلَيَّ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ (39) وَمِنْ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ (40) وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِي مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ (41) يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ (42) إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ (43) يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرُ (44) نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ (45)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالذَّارِبَاتِ دَرَوَا (1) قَالِحَامِلَاتِ وَفَرَا (2) قَالِحَارِبَاتِ يُسْرَا (3) قَالْمَقْسَمَاتِ أَمْرًا (4) إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٍ (5) وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ (6)

- 36) Biz, bunlardan önce kendilerinden daha çetin güce sa-hip nice nesiller helak ettik. Yeri delik deşik etmişlerdi. Kaçıp sığınacak yer buldular mı?
- 37) Hiç şüphesiz bunda, kalbi olan ya da bir şahid olarak kulak veren kimse için elbette bir öğüt vardır.
- 38) Andolsun, biz gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunan-ları altı günde yarattık; bize hiç bir yorgunluk da dokun-madı.
- 39) Öyleyse sen, onların söylediklerine sabret ve Rabbini güneşin doğuşundan önce ve batışından önce hamd ile tes-bih et.
- 40) Gecenin bir bölümünde ve secdelerin arkasından da O'nu tesbih et.
- 41) Çağırıcının, yakın bir yerden çağırda bulunacağı güne kulak ver;
- 42) O gün, o çığlığı bir gerçek olarak işitirler. İşte bu çıkış günüdür.
- 43) Gerçek şu ki, diriltlen ve öldüren biziz, biz. Ve dönüş de yalnızca bize aittir.
- 44) O gün yer, onlardan çatlayıp-ayrılır da hızla koşarlar. İşte bu, bize göre oldukça kolay olan bir toplamadır.
- 45) Biz onların neler söylediklerini daha iyi biliriz. Sen onların üzerinde bir zorba değilsin; şu halde, benim kesin tehdidimden korkanlara Kur'an ile öğüt ver.

51- ez-ZARİYAT SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 60 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

- 1) Andolsun tozu dumana katıp savuranlara,
- 2) Derken ağır yük taşıyanlara,
- 3) Sonra kolaylıkla akıp gidenlere,
- 4) Sonra işi taksim edenlere ki,
- 5) Size va'dedilmekte olan, hiç tartışmasız doğrudur.
- 6) Ve şüphesiz ki din elbette gerçekleşecektir.

36) Kureys kafirlerinden önce, suçlu kafirlerden birçok milleti yok ettik. Onlar, Kureys kafirlerinden daha kuvvetli ve yakalaması onlardan daha güçlü ve ezici idiler. Kendileri için ölümden kaçacak ve Allah'ın azabından kurtaracak bir yer bulabilir miyiz diye ülkeleri gezip etraflarını dolaştılar. Fakat bulamadılar. Çünkü Allah'ın azabından kimse kurtulamaz.

37) Anlatılan o zalim ülkelerin yok edilme işinde, düşünen, akıl sahibi olan veya ibret ve öğüt almak maksadıyla, bütün kalbi ile öğüde kulak veren kimse için ibret ve öğüt vardır.

38) Allah, büyük ve yüksek yedi göğü; yoğun ve geniş yeri ve bu ikisi arasında bulunan mahlukatları altı günde yarattı. Ona hiçbir yorgunluk ve bitkinlik gelmedi.

39) Ey Muhammed! Yahudilerin ve Kureys kafirlerinin Allah, rasulü ve Kur'an hakkında söyledikleri yalan ve iftiralara Allah'ın onlar hakkındaki öldürülme emri gelinceye kadar sabret. Güzel bir şekilde onlardan ayrıl. Rabbini, O'na layık olmayan şeylerden uzak tut. Sabah, öğle ve ikindi vakitlerinde O'nun için namaz kıl ve O'na ibadet et. O'na hiç bir şeyi asla şirk koşma.

40) Geceleyin Allah rızası için akşam, yatsı ve teheccüd namazı kıl. Farz namazların ardından da zikir ve tesbih cümleleri ile O'nu noksan sıfatlardan tenzih et ve nafilâ namazı kılmaya devam et.

41) Ey Muhammed, İsrâfil'in yakın bir yerden, Beytül-Makdis'teki kayadan haşır için yapacağı çağrıya kulak ver, İsrâfil, o kadar yakından seslenir ki, bu ses herkese eşit şekilde ulaşır. İsrâfil şöyle seslenir: "Ey çürümüş kemikler, ey kopmuş mafsallar, parçalanmış etler, ey dağılmış saçlar! Allah size, hüküm günü için bir araya gelip toplanmanızı emrediyor. Allah dünyada yapmış olduğunuz amellerden dolayı sizi hesaba çekecek, herkese yaptıklarının karşılığını zerre miktarı haksızlığa uğratmaksızın verecektir."

42) Hak olarak gelecek olan, öldükten sonra dirilme sesini, yani İsrâfil tarafından Sur'a yapılan ikinci üfürmeyi duydukları gün, işte o gün, kabirlerden çıkış günüdür.

43) Dünyada mahlukata hayat veren de onları öldüren de biziz. Ahirette de, hesap için, dönüşleri başkasına değil bize olacaktır.

44) Arzın çatlayıp onlardan ayrılacağı ve münadinin davetine cevap vermek üzere kabirlerinden hızla çıkıp hesap yerine gidecekleri gün. Bu, sadece bize kolay gelen bir diriltme ve toplamadır. Yorulmaya ihtiyaç duyulmaz.

45) Biz Kureys kafirlerinin öldükten sonra dirilmeyi inkar ettiklerini, seninle ve rasulüğüne alay edip eğlendiklerini pek iyi biliyoruz. Onlara gereken cezayı vereceğiz. Ey Muhammed! Sen onları İslama zorlamak üzere başlarına musallat kılınmış değilsin. Sen sadece uyarıcı olarak gönderildin. Azabından korkanlara bu Kur'an'la öğüt ver. Öğüt onlara fayda verir.

ZARİYAT SURESİ

1) Toprağı savurup dağıtan ve kumları bir yerden başka bir yere taşıyan rüzgarlara andolsun...

2) İnsanlar, hayvanlar ve bitkilere hayat veren yağmuru taşıyan su yüklü bulutlara andolsun...

3) Ademoğlunun soyunu taşıyarak su yüzünde batmadan, kolaylıkla ve rahatça akıp giden gemilere andolsun...

4) Kullar arasında rızıkları ve yağmurları bölüştüren, her işle görevli meleklerle andolsun... Kendileriyle yemin edilen bu şeyler değerli oldukları ve bunlarda Allah'ın güzel sanat ve gücüne delalet bulunduğu için Allah bunlarla yemin etti. Allah yaptıklarından sorulmaz. Fakat Kullar Allah'tan başkasına yemin edemezler. Allah'tan başkasına yemin etmek haramdır, şirkidir.

5) Size va'dedilen sevap, ceza, haşır ve neşir kesinlikle hakittir, muhakkak olacaktır, onda yalan yoktur.

6) Hesap, mutlaka gerçekleşecektir. Herkes yaptıklarının karşılığını zerre miktarı haksızlığa uğratılmaksızın görecektir. Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde amel edenler cennete, heva ve heveslerine uyarak şirk ve küfür işleyenler cehenneme gireceklerdir.

(9) قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ (10) الَّذِينَ هُمْ فِي عَمْرٍةٍ سَاهُونَ (11) يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ (12) يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُعْثُونَ (13) دُوفُوا فَنَسْتَكُمُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ (14) إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (15) آخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ (16) كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ (17) وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ (18) وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ (19) وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ (20) وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ (21) وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ (22) قَوْرَبِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِفُونَ (23) هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ صَيْفِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِ (24) إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ بَسَلَامٌ قَوْمُ مُنْكَرُونَ (25) قَرَأَ إِلَى أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعَجْلٍ سَمِينٍ (26) فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ (27) فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرُوهُ بَعْلَامَ عَلِيمٍ (28) قَاقْبَلْتُ أَمْرًا فِي صَرَّةٍ فَصَكْتُ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ (29) قَالُوا كَذَلِكَ

- 7) Andolsun güzel yolları bulunan göğe ki,
- 8) Gerçekten siz birbirini tutmayan sözler içindesiniz.
- 9) Ondan çevrilen çevrilir,
- 10) Kahrolsun o zan ve tahminle yalan söyleyenler;
- 11) Onlar ki, kuşatıcı bir cehalet içinde gafil kimselerdir.
- 12) “Din günü ne zaman?” diye sorarlar.
- 13) O gün onlar, ateşin üstünde tutulup-eritilecekler:
- 14) “Tadin fitnenizi. Bu, sizin pek acele isteyip durduğunuz şeydir.”
- 15) Şüphesiz muttakiler, cennetlerde ve pınarlardadırlar;
- 16) Rablerinin kendilerine verdiği alır. Çünkü onlar, bundan önce ihsanda bulunanlardı.
- 17) Gecenin az bir bölümünde uyurlardı.
- 18) Onlar, seher vakitlerinde istiğfar ederlerdi.
- 19) Mallarında dilenenin ve yoksulun da bir hakkı vardır.
- 20) Yeryüzünde kesin bir bilgiyle inanacak olanlar için ayetler vardır.
- 21) Ve kendi nefislerinizde de. Yine de görmüyor musunuz?
- 22) Gökte rızkınız vardır ve size va’ dolunmakta olan da.
- 23) İşte, göğün ve yerin Rabbine andolsun ki, şüphesiz o sizin konuştuklarınız kadar, elbette kesin bir gerçektir.
- 24) İbrahim’in şerefli kılınmış konuklarının haberi sana geldi mi?
- 25) Hani yanına girdiklerinde: “Selam.” demişlerdi. O da: “Selam.” demişti. “Yabancı bir topluluk.”
- 26) Hemen sezdirmeden ailesine gidip, çok geçmeden se-miz bir buzağı ile geldi.
- 27) Onu önlerine yaklaştırıp: “Yemez misiniz?” dedi.
- 28) İçinde onlardan gizli bir korku duydu. “Korkma!” de-diler ve ona bilgili bir oğul müjdesini verdiler.
- 29) Bunun üzerine hanımı çığlıklar koparak geldi ve yüzüne vurarak: “Kısır, yaşlı bir kadın!” dedi.
- 30) Dediler ki: “Bu böyledir. Rabbin buyurdu.” Şüphesiz Hakîm ve Alîm olan O’dur, O!

- 7) Sağlam yolları olan ve sağlam yapılı olan, güzel, süslü yıldızları bulunan, yörüngelerle donatılmış olan göğe andolsun...
- 8) Ey kafirler! Kuşkusuz siz, Muhammed’in işi hususunda tutarsız bir görüşesiniz. Kiminiz “O, bir sihirbazdır.” diyor, kiminiz “O, bir şairdir.” diyor, kiminiz “O, bir delidir.” diyor, kiminiz “O, bir kâhindir.” diyor, kiminiz de başka şeyler uyduruyor.
- 9) Allah’ın ilminde hidayetten döndürülen ve saadetten mahrum edilen kimse, Kur’an’a ve Muhammed’e imandan döndürülür.
- 10) “Muhammed bir sihirbazdır, bir yalancıdır, bir şairdir, bir delidir, bir kâhindir.” diyenler Allah’ın rahmetinden uzaklaştırılmıştır.
- 11) Onlar ahiret işinden gafil olup eğlenceye dalan palavracı yalancılardır. Cahilliğin zifiri karanlığında şaşırıp kalmışlardır.
- 12) Yalanlamak ve alay etmek maksadıyla: “Hesap ve ceza günü ne zaman?” diye sorarlar.
- 13) Bu hesap ve ceza, Cehennem girecekleri ve orada yakılacakları gün gerçekleşecektir.
- 14) Cehennem bekçileri onlara: “Azabınızı ve cezanızı tadın!” derler. Bu ceza alay etmek maksadıyla, “çabuk olsun” dediğiniz cezadır.
- 15) Takva sahipleri, içinde akan pınarlar bulunan bahçelerdedir. Bu pınarlar o bahçelerde, gezilebilecek yerlerin sonuna kadar akar.
- 16) Onlar, Rablerinin onlara ihsan ettiği ikram ve nimetlerle hoşnut olmuşlardır. Onlar dünya yurdunda güzel amel işlerlerdi.
- 17) Onlar, gecenin az bir bölümünde uyurlar, çoğunda namaz kılarlar, Allah’ı zikrederler ve Kur’an okurlardı.
- 18) Onlar güzel amel işlemelerine rağmen kendilerini günahkar sayarlardı. Bundan dolayı az uyumalarına ve çok teheccüd namazı kılmalarına rağmen, gecenin sonlarında seher vakitlerinde de, Allah’tan, kusurlarını bağışlamasını dilerlerdi.
- 19) Onların mallarında, cömertlik gereği, muhtaç dilenciye ve haysiyetini korumak maksadıyla iffetinden dolayı istemeyenlere, zekatın dışında ödemeyi kendilerine farz kıldıkları belirli bir pay vardır.
- 20) Allah’ı, yarattıkları sayesinde tanıyan ve O’na kesin bir imanla inanan kimseler için, yeryüzünde Allah’ın varlığını, birliğini ve gücünün enginliğini gösteren apaçık deliller vardır. Bunlar çeşitli bitki ve hayvan türleri, dağlar, çöller, denizler, nehirler vb. dir.
- 21) Kendi varlığınızda da deliller vardır. Allah’ın kudretine bakıp ta, sizi öldükten sonra diriltebileceğini anlamıyor musunuz?
- 22) Gökte rızık ve geçim sebepleriniz olan ülkelere, ürünlere, ekinlere, sebze ve meyvelere hayat veren yağmur vardır. Size va’ dolunan sevap ve ceza da, aynı şekilde gökte, Levh-i Mahfuz’da yazılıdır. Ayetten maksat nimetleri saymak, vaad ve tehditte bulunmaktır.
- 23) Göklerin ve yerin Rabbine andolsun ki size va’ dedilen rızık, öldükten sonra dirilme konuştuğunuz sözler kadar kesindir, gerçektir.
- 24) Ey Muhammed! İbrahim’in o şerefli ve yüce misafirlerinin, yani Cibril, Mikail ve İsrail’in haberi senin kulağına geldi mi?
- 25) Hani Melekler İbrahim’in yanına heybetli ve azametli gençler şeklinde girmişler ve “Sana selam veriyoruz.” demişlerdi de, İbrahim o zaman kendi kendine veya o misafirlerin duymayacağı bir şekilde, yanında bulunan tabilerine ve hizmetçilerine, “Selam size, siz yabancı bir topluluksunuz. Biz sizi tanımıyoruz. Siz kimsiniz?” demişti.
- 26) İbrahim misafirlerinden gizlice hemen ailesinin yanına gitti. Onlara, kızartılmış besili bir buzağı kebabı getirdi.
- 27) Buzağıyı onlara yaklaştırıp önlerine koydu, fakat yemediler. Bunun üzerine yumuşak bir şekilde: “Yemeğe buyuramaz mısınız?” dedi.
- 28) Yemeği yemediklerini görünce içine bir korku düştü. Ona dediler ki: “Korkma, biz Rabbinin elçileriyiz.” Melekler İbrahim’e eşi Sara’dan doğacak olan ve buluş çağına erdiğinde alim olacak bilgili ve değerli bir çocuğu, İshak’ı müjdelediler.
- 29) Sara, müjdevi işitince bunun açıklanmasını isteyerek onlara doğru geldi. Kadınların hayret anındaki adetleri üzerine elini yüzüne vurdu. Yüksek sesle dedi ki: “Ben ihtiyar kısır bir kadınam. Nasıl doğururum?” Sara o zaman 99 yaşında, İbrahim ise 120 yaşında idi.
- 30) Melekler: “Durum, size bildirdiğimiz gibidir. Ezelde Rabbim böyle hükmetti. Onun için şaşma, Allah’a hamdet ve şükret.” dediler. Kuşkusuz Allah, yaptığında hikmet sahibi olan ve kullarının yaptıklarını bilendir. O, kullarına neyin yararlı olduğunu en iyi bilendir.